

Matei Vişniec

A félszárnyú

Fordította: Patkó Éva

Költői színmű

A dráma a *Játéktér* 2016. őszi számában jelent meg.
A fordítás ideje alatt a fordító Franyó Zoltán-ösztöndíjban részesült.

*A színrevitelhez 7 színész szükséges (három nő és négy férfi).
Javaslom továbbá próbababák és bábuk használatát.*

Szereplők

A KÁVÉZÓ TULAJDONOSNŐJE
A FIATAL NŐ
AZ ÚJSÁGÍRÓ
A BÁBAASSZONY
A FÉRFI
A NŐ
A VAK
A PÚPOS
A LEPRÁS
A RENDŐRBIZTOS
A FÉLSZÁRNYÚ GYERMEK
A MADÁR
A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGEMBER
A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGASSZONY
A KABARÉ TULAJDONOSNŐJE
A BEMONDÓ
A FÉLSZÁRNYÚ
AZ ORVOS
A KAPITÁNY
AZ ELLENÁLLÁS HARCOSA
AZ UTCANŐ
AZ ÖREG HADIROKKANT

Néhány csillogó mondén szereplő:

(AZ ÍRÓ, A KÉPVISELŐ, A TÁBORNOK, A SZMOKINGOS FÉRFI, A KECSKESZAKÁLLÚ ÖREG, A SÉTABOTOS FÉRFI, A FLITTERES NŐ ÉS MÉG NÉHÁNY EXTÁZISBAN LÉVŐ NŐ, AZ ELSŐ DÜHÖS FÉRFI, A MÁSODIK DÜHÖS FÉRFI, A PEZSGÓSÜVEGES EMBER, A PIPÁS EMBER)

A VÖRÖS KENDŐS NŐ
AZ AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓ
AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ
AZ AKARAT NÉLKÜLI NŐ
A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG
A KULCSOS EMBER
A BEVÁSÁRLÓKOC SIS NŐ
A TÁVCSÖVES VAK FÉRFI

1. Jelenet

A KÁVÉZÓ TULAJDONOSNŐJE, széken ül, a közönséget nézi, megdermedve, mint egy 30-as évekbeli fekete-fehér fotón; idős. Háta mögött félhomályban A FIATAL NŐ.

A KÁVÉZÓ TULAJDONOSNŐJE Mert a falu bábaasszonya szomszédja volt... És azt mondtam, „egy kicsit sokat ittál”. „Nem igaz”, mondta. „De igen”, mondtam „menj és fekjüdj le”. „Én pedig azt mondom, hogy szárnya van neki a jobb karja helyett”, mondta. Volt még egy tökrészeg alak, aki a pultot támasztotta és azt mondta neki, „túl sokat ittál, akárcsak én, he-he-he”. „Nem igaz”, mondta ő. És megint inni kért, én meg adtam neki. „De igen, túl sokat ittál”, mondtam. A pulton lógó alak pedig, a részeg, azt mondta, „menj és fekjüdj le, he-he-he”. „Én pedig azt mondom, hogy az egyik keze helyett szárnya van”, mondta ő újra. És volt ott egy hadirokkant is, aki azt mondta, „ami engem illet, én boldog lennék, ha szárnyam nőne e helyett...”, és mutatta a katonaköpenyre tapadó, zsebébe tűzött üres kabátujjat. „És mit mondtál, melyik keze helyett nőtt szárnya?” „A jobb keze helyén”, mondta. „De az imént azt mondtad, hogy a bal keze helyén”, mondta a pulton lógó részeg. „Azt mondtam? Hát akkor úgy kell lennie”, mondta még ő, a falusi bábaasszony szomszédja. „Bolond vagy”, mondtam erre én. „Én boldog lennék, ha szárnyam nőne a bal kabátujjam helyén”, mondta még a hadirokkant. „Nem érted, hogy a jobbikról van szó?” „Most jobb, az előbb azt mondtad, hogy bal, most meg azt mondd, hogy a jobb, mit higgyünk akkor?”, mondta a részeges. „Balt mondtam, mikor mondtam én balt?”, mondta a bolond ember, a falusi bábaasszony szomszédja. „Balt mondtál”, mondta a részeg. „Nem igaz”, mondta a bolond ember, a falusi bábaasszony szomszédja. „De igen.” „És különben is egy kicsit sokat ittál”, mondtam én. „Esküszöm, hogy szárnya volt a jobb karja helyén”, mondta ő, a bolond ember, a bábaasszony szomszédja. „Tollakkal?”, kérdezte a részeg. „Igen, egy szárnyacska tollakkal, mert közeleg a világvége”, tette még hozzá a falusi bábaasszony szomszédja. „De legalább megpróbált elrepülni?”, kérdezte akkor a részeg.

Hosszú szünet.

A KÁVÉZÓ TULAJDONOSNŐJE (A FIATAL NŐ felé fordulva) Na, most szeretném látni, igaz-e, amit mondott.

A fiatal nő kigombolja a ruháját.

2. Jelenet

Az ÚJSÁGÍRÓ széken ül, megdermedve, mint egy korabeli fényképen, üres tekintettel; idős. Körülötte, a földön szétszórva néhány újság a 30-as évekből. A félhomályban A FIATAL NŐ írógépen gépeli Az ÚJSÁGÍRÓ által diktált szöveget.

Az ÚJSÁGÍRÓ Az átok... (Szünet.) Úgy tűnik az átok... mely városunk fölött lebeg... ismét lesújtott. (Szünet.) Egy bányász gyermeke... súlyos... rendellenességgel született. (Szünet.) Biztos forrásból tudom... hogy az újszülöttnak amolyan... szárnya nőtt az egyik... karja helyén. (Hosszú szünet.) Újabb bizonyíték arra, hogy az egészségtelen légkör és a borzalmas életkörülmények... melyben a munkásosztály él... súlyosan érinti a népesedést... ezen a vidéken. (Szünet.) Gyermekeink rendellenességgel születnek, mert a szüleik... napi 12–16 órát dolgoznak... és mert ilyen körülmények között... a higiénia sem megfelelő... mert az anyák ál-

landó szorongásban hordják ki gyermekeiket, tudván, hogy számukra nincs semmiféle jövő... (Szünet.) A gyermek, akiről beszélek... olyan apa gyermeke, aki élete felét a föld méhében töltötte és olyan anyáé, aki már nem lát semmi reménysugarat a láthatáron. Félig ember, félig madár... így jött a világra... tehát sem ember... sem... madár... Ez kettős sorscsapás... Mert soha nem fog tudni... dolgozni... és még kevésbé... repülni.

Letöröl egy könnycseppet a kezével, melyben egy meg nem gyújtott cigarettát tart. A FIATAL NŐHÖZ fordul.

ÚJSÁGÍRÓ Nedves lett a cigarettám... a könnyektől ... (Hirtelen mulatságosnak találja a helyzetet, nevetésben tör ki.) Most megnézhetem?

A FIATAL NŐ kigombolja a ruháját és megmutatja az egyik mellét. Sötétség.

3. Jelenet

Flashback. A FÉRFI és A NŐ asztalnál ülnek, a semmibe bámulnak.

A NŐ És te?

A FÉRFI Én azt mondtam, „nem, Truchet úr, ez nem maradhat ennyiben”.

A NŐ És ő?

A FÉRFI Ő azt mondta, „én pedig azt mondom, hogy már semmit sem lehet tenni”.

A NŐ És te?

A FÉRFI És én azt mondtam, „nem, Truchet úr, valamit muszáj csinálni”.

A NŐ És ő?

A FÉRFI És ő azt mondta, „mit csináljunk, amikor a napnál is világosabb, hogy ez egy igazi szárny és a testéhez tartozik?”

A NŐ És te?

A FÉRFI És én azt mondtam, „nem, Truchet úr, muszáj valamit tennie”.

A NŐ És ő?

A FÉRFI És ő azt mondta, „a szárny a testéből nőtt ki, hát nem érti, hogy nem vághatom le, mert az olyan, mintha a karját amputálnám”.

A NŐ És te?

A FÉRFI És én azt mondtam, „lehet, hogy éppen ez a megoldás, annál jobb lenne neki, mert később, ki tudja, mindenesetre én már nem is tudom, mit mondjak”.

A NŐ És ő?

A FÉRFI És ő azt mondta, „nincs jogunk ilyet tenni, kivéve, ha beteg szervről van szó, amely megfertőzheti az egész szervezetet, ilyen esetben igen, másként tevődne fel a kérdés, de tudja, ha nem vesszük számításba a szárnyat, A FÉLSZÁRNYÚ GYERMEK teljesen egészségesnek látszik”.

A NŐ És te?

A FÉRFI És én azt mondtam „tényleg így gondolja?”.

A NŐ És ő?

A FÉRFI És ő azt mondta, „igen, azt hiszem, hogy normális és egészséges gyermek”.

A NŐ És te?

A FÉRFI És én azt mondtam, „a feleségem attól fél, nehogy, hogy is mondják, mongoloid legyen”.

A NŐ És ő?

A FÉRFI És ő azt mondta, „a felesége téved”.

A NŐ És te?

A FÉRFI És én azt mondtam, „de, Truchet úr, én nagyon boldogtalan vagyok, nagyon, nagyon, nagyon boldogtalan”.

A NŐ És ő?

A FÉRFI És ő azt mondta, „maga is téved”.

A NŐ És te?

A FÉRFI És én azt mondtam, „egyébként a gyermek is boldogtalan lesz egész életében”.

A NŐ És ő?

A FÉRFI És ő azt mondta, „Laforet úr, a természetnek megvannak a mindnyájunk által csak részben ismert törvényei, de a rejtélyei is, ez A FÉLSZÁRNYÚ GYERMEK inkább rejtelmes, mint természetes módon jött világra de...”

A NŐ De?

A FÉRFI „...de nekünk kötelességünk elfogadni olyannak, amilyen...”

A NŐ És te?

A FÉRFI Én...

A NŐ És ő?

A FÉRFI És ő azt mondta „ami engem illet, ha elfogad egy tanácsot...”

A NŐ És te?

A FÉRFI „...könnyű beszélni, mostanra mindenki tud erről az átkozott szárnyról, ismeretlenek állítanak meg az utcán naponta, három apáca is eljött zarándokútra, hogy lássa a gyermeket, egyik éjjel három leprás kopogott az ajtómon, mert nem tudom milyen szentkönyvben az áll, hogy egy szép napon a félszárnyú ember meggyógyítja a leprát, még valami megvilágosodtak is jöttek, hogy elvigyék magukkal Jeruzsálembe, és azt mondták, hogy eljött az utolsó keresztes hadjárat órája... hová jutok, ha a dolgok így mennek tovább? ”

A NŐ És ő?

A FÉRFI Akkor ő azt mondta, hogy valószínűleg el kell hagynunk a várost...

4. Jelenet

Bélép A FIATAL NŐ. A BÁBAASSZONY görgőlábú fotelben kötöget; idős. A jelenet akár egy időszobában is játszódhat.

A FIATAL NŐ Hoztam magának cseresznyét.

A BÁBAASSZONY Tudja, én voltam az, aki értesítette a papot.

A FIATAL NŐ Igen...

A BÁBAASSZONY Mert megijedtem... (A közönség felé, mintha paphoz beszélne.) Félek, atyám... (A FIATAL NŐHÖZ) És ő azt mondta, „mitől félsz leányom?” (A közönséghez.) Mert valami olyat láttam, ami felkavart és nem tudom elfelejteni. (A FIATAL NŐHÖZ.) És ő azt kérdezte, „mit láttál?” (A közönséghez.) Egy gyermeket, egy furcsa gyermeket... (Ugyanaz a játék, felváltva fordul A FIATAL NŐ és a közönség felé.) És ő azt mondta, „kié a gyerek?”... A Laforet házaspár gyermeke ... És ő azt kérdezte, „Laforet asszony megszült?”... Igen, megszült vasárnap este. És ő azt mondta, „mondd csak, leányom, folytatd”... Tudja atyám, több mint harminc éve vagyok bába, több ezer szülésnél segédkeztem, több ezer gyermeket láttam kijönni az anyja méhéből, mindenféle csecsemőt, normálist és abnormálist, elevent és holtat, időre és idő előtt születettet, fiút és lányt, fehérét és feketét, szepet és csúnyát, egyszóval mindent láttam, amit csak látni lehetett, atyám, de a Laforet asszony gyermeke egyikre sem hason-

lít... És ő azt mondta, „mitől más, mint a többi?” (*Majdnem sírva.*) Mert szárnya van, igen atyám, szárnya, szárnya van a jobb keze helyén... És ő azt mondta, „biztos vagy benne Clementine?” (*Nagyon határozottan.*) Igen, atyám, biztos vagyok benne, hogy szárnya van a jobb keze helyén... És ő azt mondta, „mire hasonlít a szárnya?” Olyan szárny, mint bármilyen más szárny. És ő azt mondta, „egy madár... szárny?” Őszintén szólva nem tudom, atyám, mert amikor megérintettem és éreztem a nedves tollakat, elájultam... Ó, Istenem, annyira szégyeltem magam, annyira szégyeltem... egyszerűen elájultam a gyermekkel a kezemben... láttam, ahogy kijött, először a feje, és nyitva volt a szeme... én meg még nem láttam eddig gyermeket nyitott szemmel kijönni az anyja méhéből... kék szeme volt és az volt az érzésem, hogy szemrehányóan néz, atyám, igen, ez döbrentett meg, és úgy tűnt, hogy a tekintete szomorú és szemrehányó. Én húztam kifelé, és először a bal kezét láttam, ami normális volt, aztán újra húztam, és megjelent a jobb karja, és akkor hozzáértem és éreztem, hogy egy szárny. És elájultam. (*Felrezen.*) Hova tűnt?

A FIATAL NŐ Itt vagyok.

A BÁBAASSZONY Hol is tartottam?

A FIATAL NŐ Hogy maga értesítette a papot.

A BÁBAASSZONY Á, igen. (*A közönséghez.*) Félek, atyám. És ő azt mondta, „mitől félsz, leányom?” (*Újból a közönséghez.*) Mert valami olyat láttam, ami felkavart és nem tudom elfelejteni. Ő pedig azt kérdezte, „mit láttál?”, és akkor azt mondtam neki... Hova tűnt?

A FIATAL NŐ Itt vagyok.

A BÁBAASSZONY Hol is tartottam? Mintha azt ígérte volna, hogy mutatni fog valamit? De mit?

Sötétség. Madarak dalolása.

5. Jelenet

Flashback. Holdvilágos éjszaka. Belép A PÚPOS és A VAK. A PÚPOS vezeti A VAKOT. Később belebotlanak A LEPRÁSBA.

A VAK Hol vagyunk? Miért nem mondasz semmit?

A PÚPOS Megérkeztünk.

A VAK Biztos vagy benne? Miért nem mondasz semmit?

A PÚPOS Itt van... Vigyázz, meg ne botolj.

Szünet.

A VAK Hol vagyunk? Miért nem mondasz semmit? Látod a házat?

A PÚPOS Látom.

A VAK És miért nem mondasz semmit? Fényt látsz? És mozgást? Miért nem mondasz semmit?
Hallgass csak!

A PÚPOS Miért?

A VAK Hangokat hallok.

A PÚPOS Képzeld. Gyere, menjünk! Mozgás!

A VAK Várj! Miért nem mondasz semmit? Ki hortyog? Hortyogást hallok.

A PÚPOS Vigyázz, hova lépsz. Kapaszkodj.

A VAK Ki ugat? Hallod a kutyát? Kié a kutya? Hallod, hogy ugat?

A PÚPOS Nem az ő kutyájuk. Nekik nincs kutyájuk.

A VAK És ha vettek egy kutyát? Lehet, hogy vettek egy kutyát. Miért nem mondasz semmit?

A PÚPOS Nem, nincs kutyájuk. Gyere!

Szünet.

A VAK Mit csinálunk? Miért nem mondasz semmit? Látod a házat? Hol a ház? Füstöl kémény?

A PÚPOS Psszt!

A VAK Mit nézel? Miért nem érződik a füst? Macskájuk van? Ólzagot érzek.

A PÚPOS A házat nézem, nagyokos. Nézem, hogy nincs-e valaki a kertben.

A VAK Hagymaszag van. Hova nézel? Van ott valaki? Látsz valakit? Jó helyre nézel?

A PÚPOS Nézek, de nem látok. Nem látok senkit.

A VAK Akkor mozog! Mire vársz még? Dögszag van. Miért van dögszag?

A PÚPOS Psszt!

A VAK Mi van? Miért nem mondasz semmit? Kiteregetett ruhákat látsz? Pelenkákat látsz?

A PÚPOS Eltűntek a nyulak.

A VAK Mi van? És a pelenkák? Van ruhaszáritó drótjuk? Vannak ruhák a dróton?

A PÚPOS Különös. Legutóbb volt egy nyúlketrecük.

A VAK Hát nem az udvaron voltak a nyulak? Azt mondtad, hogy az udvaron voltak. Hol vagyunk most? A kertben vagy az udvaron? Vigyél a kúthoz. Hol a kút?

A PÚPOS A tyúkok is eltűntek. Tele volt az udvar tyúkokkal. A nyulak a kertben voltak, a tyúkok az udvaron. Nem értek semmit. A tűzifa is eltűnt.

A VAK Milyen tűzifa? Eltűnt a tűzifa? Miért nem mondasz semmit? Az udvaron vagyunk vagy a kertben vagyunk? Füstöt látsz? Mert nem érződik a füst. Állott, égett szagot érzek. Lakatlan ház szagát érzem. Lovuk volt? Hol a ló? Birkájuk volt?

A PÚPOS Volt...

A VAK Mintha vak lennél. Nem látsz semmit. Barom! Miért nem mondasz semmit? Birkájuk volt, tehenük volt? Hol vannak?

A PÚPOS Nem tudom, hagyj békén.

A VAK Soha nem tudsz semmit. Mintha nem lenne szemed. Hiába van szemed. Buta vagy, szemekkel. Menj és nézd meg az istállót. De ne hagyj itt.

A PÚPOS Nem hagylak, de ne mocsanj innen. *(Szünet. A PÚPOS elmegy és újra visszajön.)* Az ördögbe is!

A VAK Mi van? Állott víz szagát érzem. Lakatlan ház szagát érzem. Túl nagy a csend.

A PÚPOS Eltűnt a tehén is, a disznó is.

A VAK Nem létezik. Gondolod, hogy elszöktek? Hogy szökjél el egy házból? A redőnyt látod? Hogy állnak a redőnyök? Az nem lehet, hogy elmentek.

A PÚPOS De lehet.

A VAK Biztos vagy benne? Mit látsz? Mondd már, az ördögbe is, mit látsz! Látsz valamit? Hova nézel? Sose nézel oda, ahova kell. Barom! Biztos vagy benne, hogy elmentek?

A PÚPOS Persze, hogy biztos vagyok. És ne baromozz többet.

A VAK Kopogjál be az ajtón. Csinálj valamit. Hol volt a gyermek szobája? Kiabálj. Nem létezik, hogy elmentek. Miért nem mondasz semmit?

A PÚPOS Eltűntek. Elszöktek.

A VAK Ne húzzál annyira. Kerüljük meg a házat. Vigyázz, nehogy csalánba vigyél. Barom!

A PÚPOS Leverték a diót is. Dió sincs már.

A VAK És a szamár? Volt egy szamár a diófa alatt. Azt mondtad, hogy volt egy szamaruk a diófa alatt. Hol a diófa? A diófa alatt vagyunk? Diószagot érzek. Vigyél a diófához. Meg akarom érinteni a diófát. Nézd meg, ott van-e még a szamár a diófa alatt. Ki mozog a diófa alatt?

Megjelenik A LEPRÁS.

A LEPRÁS *(kilép a sötétségből)* Eltűnt a szamár is.

A VAK Ne gyere közelebb. Ki vagy? *(A PÚPOSHOZ.)* Te látod? Ki az? Miért van száraz dögszaga?

A PÚPOS *(A LEPRÁSHOZ)* Ki vagy, hé?

A LEPRÁS Ne érjetez hozzám. Leprás vagyok.

A PÚPOS Ne mozdulj. Hol vagy, mert nem látlak? Száraz leprád van?

A VAK Mit mond? Mit akar?

A PÚPOS Leprás. Nem látom. Nem tudom, mit akar. Miért nem mondasz semmit?

A VAK Mit csinálsz itt, hé? Hol vagy? Száraz leprád van? Beszélj. Miért nem mondasz semmit?

A LEPRÁS Ma reggel érkeztem. De a ház már üres volt.

A PÚPOS Elszöktek? Már el voltak szökve? Miért nem mondasz semmit?

A LEPRÁS Úgy tűnik...

A VAK Elszöktek? Igazán? És most mit csináljunk? Miért nem mondotok semmit?

A PÚPOS Mit mondjak? Mit akarsz, mit csináljunk?

A VAK Menjünk be a házba. Mi van, ha bemegyünk egy kicsit? Ha úgy is üres, bemehetünk egy kicsit.

A PÚPOS Tudom is én...

A LEPRÁS Én is szeretném, ha bemennék egy kicsit. Hátha megtaláljuk legalább a bölcsőt.

Sötétség. Egy hintaszék zaja.

6. Jelenet

A RENDŐRBIZTOS hintaszékben ül; idős. A jelenet egy idősothton udvarán is játszódhat. A RENDŐRBIZTOS dioptriás szemüveget hord. Lába takaróba bugyolálva.

A FIATAL NŐ Hoztam cseresznyét.

A RENDŐRBIZTOS Köszönöm. Tegye az asztalra.

A FIATAL NŐ Hogy s mint van?

A RENDŐRBIZTOS Köszönöm, rosszul.

A FIATAL NŐ Tudom, hogy meglátogatta.

A RENDŐRBIZTOS Ki látogatott meg? Engem soha senki nem látogat.

A FIATAL NŐ Ő látogatta meg.

A RENDŐRBIZTOS Nem látogatott meg senki. Hiszen mondtam már, hogy ez az ember nem létezik.

Tehát nem látogathatott meg. Egy ember, aki nem létezik, nem látogathat meg. Maga hiába jön hozzám, csak mert látomásai vannak.

A FIATAL NŐ De igen, létezik.

A RENDŐRBIZTOS Honnan tudja, hogy létezik? Ki mondta, hogy létezik? Mondta ő, hogy „létezem”.

A FIATAL NŐ Tudom, hogy létezik, mert én tudom, miért létezik. Tudom, hogy létezik, mert tudom, mi létezésének az értelme.

A RENDŐRBIZTOS A maga gondolkodásmódját látomások torzítják. Minden esetre ő sosem látogat engem.

A FIATAL NŐ 1943-ban letartóztatta. Annak idején maga a vichy-i titkos szolgálatnak dolgozott.

A Propagandáért Felelős Hivatal bízta meg, hogy találja meg, maga pedig letartóztatta. És végül szintén maga hagyta, hogy elmenjen. Hogy megszökjön. Miért hagyta, hogy megszökjön? Nem szól semmit?

A RENDŐRBIZTOS Nem. Nem szólok. Túl régi történet...

A FIATAL NŐ Amikor jön, mondja meg neki, hogy beszélnem kell vele, hogy föltétlenül látnom kell.

Legközelebb, amikor erre jár, mondja meg neki, hogy szüksége van rám. (Szünet.) Nem szól semmit?

A RENDŐRBIZTOS Nem.

A FIATAL NŐ Jó. Akkor hamarosan látjuk egymást.

A RENDŐRBIZTOS Hamarosan, sohanapján.

Szünet. A nő nem indul.

A RENDŐRBIZTOS Mondja, tulajdonképpen miért keresi?

A FIATAL NŐ Akarja látni, miért keresem?

A RENDŐRBIZTOS Igen.

Háttal a közönségnek kigombolja a kabátját, aztán a ruháját és megmutatja a bal mellét.

A FIATAL NŐ Most már hisz nekem?

A RENDŐRBIZTOS Nem tudom. Igen.

7. Jelenet

Flashback. A FÉRFI és A NŐ széken ülnek, arccal a közönség felé, mint egy korabeli fényképen, a semmibe bámulnak.

A NŐ Michel...

A FÉRFI Igen?

A NŐ Alszol?

A FÉRFI Igen.

A NŐ Mire gondolsz?

A FÉRFI Semmire.

A NŐ Ma voltam a piacon. (Szünet.) Figyelsz?

A FÉRFI Igen.

A NŐ Mindenki úgy bámult rám, mintha medvét látna. (Szünet.) Figyelsz?

A FÉRFI Igen.

A NŐ És nem mondasz semmit?

A FÉRFI Nem.

A NŐ Benéztem a henteshez. Tudod, mit kérdezett?

A FÉRFI Nem.

A NŐ Megkérdezte, hogy kérek-e csirkeszárnyat. (Szünet.) Figyelsz?

A FÉRFI Igen.

A NŐ És nem mondasz semmit?

A FÉRFI Mit mondjak?

A NŐ Csirkeszárnyat! Éppen le akart szelni nekem egy darab borjúhúst, mert borjút kértem, amikor csak úgy, hirtelen megkérdezte... „Hát csirkeszárnyat nem kér? Első osztályú csirkeszárnyam van.” (Szünet.) Mit szólsz hozzá?

A FÉRFI Semmit.

A NŐ Miért kérdezte, hogy akarok-e csirkeszárnyat?

A FÉRFI Mert nagyon jó csirkeszárnya volt neki készleten.

A NŐ Először történt, hogy megkérdezte, nem akarok-e venni csirkeszárnyat... (Szünet.) Michel...

A FÉRFI Igen.

A NŐ Figyelsz?

Sötétség. A beszélgetés suttogva folytatódik.

8. Jelenet

Flashback. A MADÁR és A FÉLSZÁRNYÚ GYERMEK. A jelenet bábuval is eljátszható. A MADÁR rászáll az ablakpárkányra.

A MADÁR Jó estét.

A FÉLSZÁRNYÚ GYERMEK Jó estét.

A MADÁR Hogy hívnak?

A FÉLSZÁRNYÚ GYERMEK Julien. S téged?

A MADÁR Én egy madár vagyok. A madaraknak nincs nevük.

A FÉLSZÁRNYÚ GYERMEK Miért?

A MADÁR Fogalmam sincs, miért.

A FÉLSZÁRNYÚ GYERMEK Fáradtnak látszol.

A MADÁR Igen, egy kicsit fáradt vagyok.

A FÉLSZÁRNYÚ GYERMEK Honnan jössz?

A MADÁR Nagyon messziről.

A FÉLSZÁRNYÚ GYERMEK És hová mész?

A MADÁR Nagyon messzire.

A FÉLSZÁRNYÚ GYERMEK Gyere be. Gyere pihenj meg egy kicsit a melegben. A MADÁR Jó... De nem maradok sokáig. És kérlek, húzd be a függönyöket. A FÉLSZÁRNYÚ GYERMEK Miért?

A MADÁR Mert... nem tudom, hogy szabad-e veled beszélnem.

A FÉLSZÁRNYÚ GYERMEK Tetszik a tollad.

A MADÁR Nekem is tetszik a te tollad.

A FÉLSZÁRNYÚ GYERMEK Az enyém csúnya.

A MADÁR Nem igaz.

A FÉLSZÁRNYÚ GYERMEK De igen. Kérsz egy kis ennivalót?

A MADÁR Igen.

A FÉLSZÁRNYÚ GYERMEK Adhatok egy kis kenyérmorzsát, ribizliszörpöt, tejet... És még van egy kis méz és egy száraz szalámiévég...

A MADÁR Van szalámid? Kérek szalámit. Imádom a szalámit.

A FÉLSZÁRNYÚ GYERMEK Gyere, menjünk le a konyhába.

A MADÁR Nem, megvárlak itt.

A FÉLSZÁRNYÚ GYERMEK *(elmege, majd visszajön)* Nézd, felvágtam a szalámit apró darabokra.

A MADÁR Nekem még mindig nem elég aprók.

A FÉLSZÁRNYÚ GYERMEK Így jobb?

A MADÁR Vágj fel minden darabkát még nyolc részre. *(Eszik.)* Istenem, de szeretem a száraz szalámit.

A FÉLSZÁRNYÚ GYERMEK Kérsz még?

A MADÁR Nem, mennem kell. Azt hiszem, édesanyád felébredt.

A FÉLSZÁRNYÚ GYERMEK Igen, de éjszaka sose jön fel hozzám.

A MADÁR Mindenesetre ideje indulnom. Átrepültem a tengert.
A FÉLSZÁRNYÚ GYERMEK Visszajössz?
A MADÁR Persze.
A FÉLSZÁRNYÚ GYERMEK Milyen jó, hogy bejöttél hozzám! Anyira szeretem a madarakat.
A MADÁR Tudod, mi is nagyon szeretünk téged.
A FÉLSZÁRNYÚ GYERMEK Hogy csinálod, hogy tudsz repülni?
A MADÁR A szárnyaimmal csapom a levegőt. Nézd, csinálj így. Egyszerű.
A FÉLSZÁRNYÚ GYERMEK Én is próbáltam, de sehogy sem megy. Az én szárnyam semmire nem jó.
A MADÁR Ahhoz, hogy repülhess, két szárnyad kell legyen.
A FÉLSZÁRNYÚ GYERMEK Nekem csak egy van...
A MADÁR Tudom.
A FÉLSZÁRNYÚ GYERMEK Egyetlen szárny nem használ semmit...
A MADÁR Úgy látszik.
A FÉLSZÁRNYÚ GYERMEK Itt maradhatsz éjszakára, ha akarod. Itt nem talál meg senki.
A MADÁR Gondolod? Nem, mégiscsak... sietek... el kell vinnem egy üzenetet.
A FÉLSZÁRNYÚ GYERMEK Milyen üzenetet?
A MADÁR Egy titkos üzenetet.
A FÉLSZÁRNYÚ GYERMEK Nagyszerű dolog lehet titkos üzenetet vinni.
A MADÁR Ha akarod, elmondom, mi van az üzenetben. Habár én sem nagyon értem, miről szól.
Ez egy olyan üzenet, ami nem tudom, mire jó. De fontos. Akarod, hogy elmondjam? Nem tudom, mit jelent az, amit elmondok, de elmondom.
A FÉLSZÁRNYÚ GYERMEK Mondjad!
A MADÁR Tudod, megtanultam az üzenetet kívülről. Mert a titkos üzeneteket nem is lehet másképp vinni, csak így, kívülről.
A FÉLSZÁRNYÚ GYERMEK Értem...
A MADÁR Gyere közelebb, a füledbe súgom. *(Szünet. Szárnycsapás és szívdobogás hangja.)* Na? Értettél valamit?
A FÉLSZÁRNYÚ GYERMEK Nem.
A MADÁR Gondolod, hogy fontos?
A FÉLSZÁRNYÚ GYERMEK Nem tudom.
A MADÁR Én még annyira sem. Jó, most ígérd meg, hogy senkinek nem mondod el. Ha nem értettél semmit, akkor se szólj senkinek semmit.
A FÉLSZÁRNYÚ GYERMEK Ígérem.
A MADÁR Most már mennem kell. Vár rám egy tengeri átkelés...
A FÉLSZÁRNYÚ GYERMEK Anyira szeretnék veled menni...
A MADÁR Biztos vagy benne?
A FÉLSZÁRNYÚ GYERMEK Biztos.
A MADÁR Akkor menjünk!
A FÉLSZÁRNYÚ GYERMEK De én nem tudok repülni!
A MADÁR Nem számít. Én mutatom az utat fentről, te pedig jössz gyalog utánam.

9. Jelenet

A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGEMBER, A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGASSZONY, A FIATAL NŐ.

A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGEMBER *(A FIATAL NŐHÖZ)* Pedig mondtam neki... Mindig mondtam Elisabethnek, „Ebben a házban lakik még valaki...” És ő, „Nem, bolond vagy, nem igaz...” Én meg,

„Elisabeth, hidd el, nem vagyunk egyedül ebben a házban, érted? Próbáld meg hallgatózni egy kicsit, zajok hallszanak, morgások, lépések, dolgok, amik kattognak, amit csak akarsz, van itt legalább még két tüdő, ami levegőt szív...” Ő, „Nem, nem igaz, bolond vagy”, én pedig csak mondtam neki, hogy „Nem vagyunk egyedül, nem is csoda különben, végül is olyan nagy ez a ház, mi pedig mindketten olyan süketek vagyunk...”

A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGASSZONY Én nem vagyok süket.

A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGEMBER Jól van, mondjuk, hogy csak én vagyok süket... Viszont szeretném, ha tudnád, hogy azért vagyok süket, mert nem hallok bizonyos erős hangokat... Viszont nagyon jól hallok az alattomos zajokat... (A FIATAL NŐNEK.) És ezért mondtam mindig, „Elisabeth, ebben a házban lakik még valaki, együtt él velünk, a pincében játszik, a magtárban kotorász, a könyvtárban olvassa a könyveinket... A kertben sétál éjszaka és vizes lábbal jön be a házba, nedves nyomokat hagy a földön...”

A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGASSZONY Ennivalót sose lopott!

A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGEMBER Nem mondtam, hogy lopott ennivalót.

A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGASSZONY De igen, azt akartad mondani, hogy ennivalót lopott.

A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGEMBER Nem, nem igaz, nem azt akartam mondani, hogy ennivalót lopott.

A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGASSZONY (A FIATAL NŐNEK) De igen, azt akarta mondani, hogy ennivalót lopott.

A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGEMBER (A FIATAL NŐNEK) Sosem akartam ilyesmit mondani.

A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGASSZONY Eredj már, hagyd abba!

A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGEMBER Jól van, elhallgatok.

A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGASSZONY Hát maga miért keresi, kisasszony?

A fiatal nő levetkőzik és megmutatja nekik a melleit. Sötétség. Harmincas évek zenéje.

10. Jelenet

Kis méretű, otthonos kabaré. A bárnál, a pult mögött ül A TULAJDONOSNŐ. Egy régi fonográfból békebeli zene szól. A FIATAL NŐ a falra aggatott régi fényképeket nézi. Ezek olyan szereplők fényképei, akiket eddig a székükön megdermedve láttunk, és akik ezután fognak megjelenni.

A KABARÉ TULAJDONOSNŐJE Mit óhajt maga tulajdonképpen?

A FIATAL NŐ Meg akarok tanulni táncolni...

A KABARÉ TULAJDONOSNŐJE A tangóiskola rég megszűnt.

A FIATAL NŐ Szerettem volna, ha ő tanít meg táncolni.

A KABARÉ TULAJDONOSNŐJE Már harminc éve, hogy nem tart táncórákat.

A FIATAL NŐ Várja őt, ugye? Egyfolytában várja.

A KABARÉ TULAJDONOSNŐJE Hogy egyfolytában várom-e?... Igen, valószínűleg igen...

A FIATAL NŐ Tegnap egy idős urat láttam, aki a parkban sétált egy kutyával. Lassan mentek, egymás mellett, mint két barát. Egy ideig követtem őket. Az öreg hosszú köpenyt viselt, ami eltakarta a kezét... Akkor azt hittem, hogy... talán... de nem ő volt. Láttam, amint a jobb kezével felvett egy fadarabot... Eldobta pár méterre... De a kutyának nem volt kedve utána menni... Csak a gazdájára emelte tekintetét és nézte egy pillanatig, szórakozottan és ugyanakkor csalódottan is, mintha szégyellte volna a gazdáját...

A KABARÉ TULAJDONOSNŐJE Kisasszony, maga miért keresi?

A FIATAL NŐ Mert ő nem tudja, hogy létezek.

A KABARÉ TULAJDONOSNŐJE És ha tudná, az változtatna valamit az életén?

A FIATAL NŐ Mindent megváltoztatna.

A TULAJDONOSNŐ közelebb lép A FIATAL NŐHÖZ és segít levenni a felöltőjét, majd a pulóverét.

11. Jelenet

Flashback. Visszatérés a múltba egy házkutatáshoz, ami 1943-ban történt A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGEMBER és A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGASSZONY házában. A két öreg egymás mellett ül fotelekben, és megpróbálnak ártatlan képet vágni. A RENDŐRBIZTOS (érett korú férfi) ingeket akaszt fel egy spárgára. Mindegyiknek vállból le van vágva a jobb uja. Az ingek különböző méretűek, mintha egy gyermeké lettek volna, aki közben felnőtt. Az első lehetne egy 10 éves gyermeké, a második, harmadik, negyedik stb. 16 évesig mutatja a korát.

A RENDŐRBIZTOS *(egy ingre mutat)* És ez? Ez micsoda?

A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGEMBER Micsoda kérem?

A RENDŐRBIZTOS Ezt szeretném én is tudni.

A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGEMBER Én nem látok semmit.

A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGASSZONY Nem látja, hogy rövidlátók vagyunk, majdnem vakok?

A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGEMBER Abszolút. Nagyjából vakok.

A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGASSZONY És ráadásul a férjem süket is.

A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGEMBER Mit mondtál?

A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGASSZONY Azt mondtam, hogy süket vagy.

A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGEMBER Hooogy?

A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGASSZONY Azt mondtam, hogy süket vagy te nyomorult, szenilis vénember!
Barom!

A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGEMBER *(A RENDŐRBIZTOSHOZ)* Mit mondtott?

A RENDŐRBIZTOS Ugyan már, Falabregues úr... Hagyják már! Ne próbáljanak palira venni. Mondják meg, mit értsek ebből az inges meséből?

A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGASSZONY De hát senki sem akarja magát palira venni.

A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGEMBER *(AZ ÖREGASSZONYHOZ)* Ne palizzál folyton engem.

A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGASSZONY Nem téged paliztalak. A Rendőrbiztos úr mondja, hogy én öt palira veszem.

A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGEMBER Ő már csak ilyen, rendőrbiztos úr, nem hallgat soha senkire és semmire.

A RENDŐRBIZTOS Térjünk vissza a tárgyra. Van harminc ing a szekrényben és mind a harmincnak le van vágva a jobb uja. Na nézd csak, még három kabát, levágott jobb ujjal. Levágott ujjú pulóverek, nyolc vagy kilenc... Egy rakás melegítő, egyik ujjuk hiányzik... Egy tucat pizsama jobb ujj nélkül... Ugyan már, csak az időmet pazarolom. Hol a fiú?

A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGEMBER Biztos úr, ismétlem, kitüntetett katona voltam a fronton. Pétain tábornok úr személyesen adta át a kitüntetést. Nem lakik senki ebben a házban.

A RENDŐRBIZTOS Elég, öreg, hagyd az ámitást!

A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGASSZONY Nem lakik velünk senki, amióta ismerjük egymást. *(AZ ÖREGHEZ)* Gyere, mutasd meg a Biztos úrnak a kitüntetéseidet.

A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGEMBER Bizony Isten, Biztos úr, akít maga keres, nem létezik. Ez az ember nem létezik.

A RENDŐRBIZTOS Szükségünk van erre az emberre, érted, tatus? És előbb vagy utóbb megtaláljuk. Ez az ember arra született, hogy az új Franciaország... a megtisztult Franciaország szimbóluma legyen... és megtaláljuk. A Marsall úrnak szüksége van erre a fiúra, érted? Meg kell találnunk és Vichy-be kell vinnünk. Meglehet, ez a fiú a nemzet új Jeanne d'Arcja lesz,

és a Marsall úr akarja őt... Véssétek jól az eszetekbe, ha valamit elhallgattok, halálbüntetés vár rátok. Veszélyben a haza és... *(Talál egy rakás könyvet.)* Na, nézd csak... Jules Verne... Andersen... Hófehérke és a hét törpe... Mi az ördögöt keres itt Hófehérke? És minek vásárlatok ti az utóbbi években ennyi gyerekkönyvet?

A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGASSZONY Hogy olvassuk.

A RENDŐRBIZTOS Tényleg? Hisz az imént azt mondtátok, hogy szinte vakok vagytok!

A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGEMBER Nagyítóval olvassuk.

A RENDŐRBIZTOS Mutassátok azt a nagyítót. Látni akarom a nagyítót.

A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGEMBER *(AZ ÖREGASSZONYHOZ)* Hol az a nagyító?

A NAGYON RÖVIDLÁTÓ ÖREGASSZONY Tényleg, hol az a nagyító?

A RENDŐRBIZTOS Na, nézz oda, könyvek a madarak életéről... Miért érdekelné titeket a madarak élete?

Sötétség. Negyvenes évek zenéje.

12. Jelenet

Mai kabaréhelyiség. A pultnál A KABARÉ TULAJDONOSNŐJE a semmibe bámul. Az egyik sarokban A RENDŐRBIZTOS ül egy asztalnál és nagyítóval vizsgálja egy borospohár tartalmát. Egy másik sarokban A BEMONDÓ áll, a semmibe bámul, mint egy olyan vendég, aki nem tudja eldönteni, hogy leüljön-e, vagy sem. A FIATAL NŐ, ő is mozdulatlan, az ablakon néz kifelé.

A KABARÉ TULAJDONOSNŐJE Egy vásári előadáson ismertem meg. *(Szünet.)* Már elment a nagyon rövidlátó öregektől és valami csepűrágók karavánjában bujkált. Nem tudta, hogy a vichy-i titkosrendőrség keresi... És én sem tudtam...

Cirkuszi zene.

A BEMONDÓ *(Hirtelen a közönséghez fordul, belekezd egy hajdani vásári számba)* – Hölgyeim, kisasszonyaim és uraim... És most... a szenzációk szenzációja... a csodák csodája... a világon sosem látott... Csakis az önök számára ezen az estén, a félszárnyú ember! Az ember, akinek szárnya van a jobb keze helyén! A félig madár-, félig angyalemler, a paradicsom bukott angyala. Bukás közben elveszítette egyik szárnyát, de a másik megmaradt... Csakis önöknek, hölgyeim és uraim...

Tompa fény. Belép A FÉLSZÁRNYÚ.

A BEMONDÓ Tekintsék meg, teljes valójában, a félszárnyú embert, akit kiűztek a Paradicsomból, az embert, aki előző életében repült, repült és ezt nem felejtette el... Repült és leesett, és közben pedig kitört az egyik szárnya... Viszont a másikat, a másikat megőrizte számotokra, a ti örömtökre... Nézzék meg, egy igazi szárny, igazi tollakkal, egy madárszárny, egy angyalszárny, olyan szárny, amihez fogható sosem láttak, egy mindörökre eltűnt szárny...

A FÉLSZÁRNYÚ leveti a ruháját és csupasz felsőtesttel marad, melyet saját szárnyával beborít. Taps.

A BEMONDÓ Nézzék! Nem angyal, nem is démon... Hanem ember, aki eleven és közöttünk van, ő az az ember, akinek szárnya van a jobb keze helyén, az ember, aki messziről jön, az ember, aki valaha tudott repülni... Megmaradt egy szárnya, egyetlen szárnya... Nézzék, hölgyeim és uraim, nézzék a fantasztikus teremtés fantasztikus szárnyát, a félszárnyú embert, az egyetlen embert a világon, akinek szárnya van... Megérinthetik, megsimogathatják... Jöjjenek, ne féljenek, érintsék meg a félszárnyú ember szárnyát...

A FÉLSZÁRNYÚ a nézők közé megy és könnyedén megérinti fejüket a szárnya hegyével. Eltűnik a teremben.

A BEMONDÓ Valóban ő az, a csodaember, az égből jött ember, az ember, aki nem felejtett el repülni, az ember, akinek hiányzik egyik szárnya, a haszontalan szárnyú ember, valóban ő az... Nézzék meg, hölgyeim és uraim, nézzék, a félszárnyú ember itt van az önök városában három napig, az ember, aki feltűnést keltett Párizsban, Londonban, Berlinben és Bukarestben, a félszárnyú ember itt van három napig, ne hagyják ki az alkalmat, hölgyeim és uraim, ragadják meg, ragadják meg az alkalmat...

A szereplők mintegy kollektív álomból ébrednek. Egymásra néznek, A RENDŐRBIZTOS iszítja, A FIATAL NŐ kinyitja az ablakot, A TULAJDONOSNŐ felbont egy üveget. A BEMONDÓ letörli verejtékét, nagyokat lélegzik.

A KABARÉ TULAJDONOSNŐJE Gyere ide, Georges. Kérsz egy kis italt?

A BEMONDÓ iszítja. Kintről Beethoven Hold szonátája hallatszik.

13. Jelenet

A KAPITÁNY és A KATONAORVOS asztal mögött ülnek mereven, mint egy fekete-fehér fényképen.

A KAPITÁNY Mondom neki, „vetközz le”.

AZ ORVOS És levetközött. Ott állt csupasz felsőtesttel a sorozóbizottság előtt.

A KAPITÁNY Mondom neki, „azt mondtam, vetközz le”. Ő meg, ő meg azt mondta, „levetkőztem kapitány úr”.

AZ ORVOS És akkor azt mondtad neki, „vesd le azt a micsodát is”.

A KAPITÁNY Így mondtam, „vesd le azt a micsodát is”.

AZ ORVOS És akkor ő azt mondta, „de nem tudom”.

A KAPITÁNY És akkor azt mondtam neki, „ez parancs, regruta úr, a katonaságnál nincs olyan, hogy nem tudom”.

Szünet.

A KAPITÁNY (Újrajátssza a jelenetet.) Regruta, vesd le azt a disznóságot! Végrehajtani!

AZ ORVOS És akkor ő azt mondta, „ez egy szárny, kapitány úr”.

A KAPITÁNY Én meg azt mondtam, „egy... micsoda?”

AZ ORVOS És ő azt mondta, „egy... szárny, kapitány úr”.

A KAPITÁNY És maga megkérdezte, „miféle szárny?”

AZ ORVOS Ő pedig azt felelte, „egy szárny, egy szárny a jobb karom helyén”.

A KAPITÁNY Én pedig azt mondtam, „aha, megcsonkítottad magad, hogy megszabadulj a katonaságtól”.

AZ ORVOS És ő azt felelte, „nem igaz, ez tényleg a szárnyam”.

A KAPITÁNY Én meg azt mondtam neki, „te csúfot űzöl belőlünk?”

AZ ORVOS És ő azt mondta, „nem, kapitány úr, én így születtem, szárnyal a jobb karom helyén”.

A KAPITÁNY (Átéli a múltbéli jelenetet, mint egy *flashbackben*.) Pofa be, regruta! Hülyének nézel bennünket? Tudod jól, regruta, a besorolás alóli kibúvársra kitalált kísérletek büntetésével járnak?

AZ ORVOS És ő azt mondta, „nem akarok kibújni a katonai szolgálat alól, de nem is hiszem, hogy valaha is meghúzhatnám egy fegyver ravaszát ezzel a szárnyal”.

A KAPITÁNY Én pedig azt mondtam, „ezt majd mi döntjük el, ezt a katonaság és a haza fogja eldönteni”.

AZ ORVOS És ő azt mondta „igenis, kapitány úr”.

A KAPITÁNY (Újból felvillanyozódik és eljátssza a *flashbacket*.) Ismerem én az efféléket... Mindenre képesek vagytok, csak hogy kibújjatok a haza iránti kötelesség alól. Füttyöltök a hazára, ez az. Füttyöltök mindenre, ti, mai fiatalok... Egy csepp tisztelet nincs bennetek a haza iránt... Mi, a régi generáció, vérünket adtuk, hogy ez az ország szabad legyen és hatalmas, ti pedig... ti csúfot űztök a történelemből, a múltból, mindenből. Nincs semmi, amit nyújtani tudnátok a hazátoknak. Regruta, jobb kezet fel! Még fejjebb! (*Közelebb jön és egy képzeletbeli szárnyat néz.*) Az ördögbe is! Hihetetlen!

AZ ORVOS (ő is megérinti a képzeletbeli szárnyat, miközben a közönség felé néz) Fáj, ha megérintem?

A KAPITÁNY És azt mondta „nem”.

AZ ORVOS Igen, azt mondta „nem”.

A KAPITÁNY (*a közönség felé néz*) Különös, ez a szárny... Különös, különös, különös... Kissé furcsa vagy te, fiú...

AZ ORVOS És ő azt mondta, „anyám azt mondta, hogy nem vagyok furcsa”. A KAPITÁNY Igen, azt mondta, „anyám azt mondta, hogy nem vagyok furcsa”. AZ ORVOS És akkor megkérdezte „van testvéred?”

A KAPITÁNY És ő azt mondta, „van három nővérem és egy bátyám”.

AZ ORVOS (*A KAPITÁNYHOZ fordul*) És ők... szintén... ilyen...?

A KAPITÁNY (*a regruta helyett válaszol*) Nem, ők normálisak... A megszokott értelemben, amennyiben ha nincs szárnyad, akkor mindenki normálisnak tekint, habár...

AZ ORVOS (*tovább vizsgálja a képzeletbeli szárnyat*) Különös... Ezek igazi tollak...

A KAPITÁNY (*letörli homlokáról a verejtéket*) Micsoda szerencsétlenség! Sohasem történt velem ilyesmi egyik regrutával sem! Lehet, hogy el kellene küldjelek a különleges egységhez.

AZ ORVOS És nem érzed néha a vágyat, hogy repülj?

A KAPITÁNY (*válaszol a regruta helyett*) Ritkábban, mint gyermekkoromban. Amikor kicsi voltam, rettenetes volt, mert repülni akartam, de sosem sikerült... De most már jobb, úgy érzem, majdnem kigyógyultam...

AZ ORVOS És akkor megkértem, adjon mindegyikőnknek egy-egy tollat, akármilyen kicsi, apró tollat... hogy őrizzük meg emlékre...

A KAPITÁNY (*elővesz egy tollat*) És íme! Én mindig magamnál hordom.

AZ ORVOS És íme! Én is mindig magamnál hordom.

14. Jelenet

Ismét a kis kabarében. Az ORVOS, A KAPITÁNY, A RENDŐRBIZTOS és A KABARÉ TULAJDONOSNŐJE asztalnál ülnek körben és egy kártyajátékra koncentrálnak. A FIATAL NŐ az ablakon néz ki.

A FIATAL NŐ Itt kellene lennie...

AZ ORVOS Pikk...

A KAPITÁNY Treff...

A FIATAL NŐ Hiszen megígérték...

A KABARÉ TULAJDONOSNŐJE Káró...

A FIATAL NŐ Itt kellene lennie...

AZ ORVOS Kór.

A KAPITÁNY Én is kór.

A FIATAL NŐ Havonta egyszer eljön, hogy kártyázzon magukkal. Ma miért nem jött?

A KABARÉ TULAJDONOSNŐJE Treff...

A FIATAL NŐ Feleljenek.

A RENDŐRBIZTOS Van, hogy nem jön.

A FIATAL NŐ Nem igaz!

A RENDŐRBIZTOS Én is treff.

Halványul a fény. Átmenet egy másik időbe. Flashback. Az ELLENÁLLÁS HARCOSA belopakodik és odamegy A KABARÉ TULAJDONOSNŐJÉHEZ.

AZ ELLENÁLLÁS HARCOSA Asszonyom, tudom, hogy maga rejtegeti. Asszonyom, gondolja meg, ez az ember megmentheti Franciaországot! El kell menekülnie innen, el kell juttatnunk őt a szabad zónába. Mindenképpen Angliába kell jutnia, De Gaulle-hoz. Ez az ember a szabad Franciaország, az újra megtalált egység szimbóluma lehet. Asszonyom, a franciáknak most szükségük van egy közös szimbólumra, egy közös álmra... És a félszárnyú ember képes megtestesíteni ezt a szimbólumot, ezt az álmot! Érti? Ő lehetne az országnak az, ami Jeanne d'Arc volt ötszáz évvel ezelőtt. Isten küldte nekünk, létezése maga a gondviselés, ő azért született, hogy megmentse Franciaországot... Nem szól semmit?

A KABARÉ TULAJDONOSNŐJE *(tovább kártyázik)* Nem. Káró.

AZ ELLENÁLLÁS HARCOSA Próbálja megérteni, asszonyom. Szükségünk van rá. Angliába kell jutnia. Ha nem, elveszik tőlünk a németek! A németek képesek rá, hogy a náciizmus, a nemzetsozializmus, a hülyeségük szimbólumává emeljék. Érti?

A KABARÉ TULAJDONOSNŐJE *(tovább kártyázik)* Igen. Treff.

AZ ELLENÁLLÁS HARCOSA Csinálnunk kell valamit, hogy ne jusson a kezükbe. Ez az ember francia, hozzánk tartozik, a miénk, Franciaországot kell szolgálnia, érti? Nem szól semmit?

A fény erősödik. Az ELLENÁLLÁS HARCOSA eltűnt. A Lili Marlene szól németül. A KAPITÁNY feláll az asztaltól, karjára horogkeresztes szalagot illeszt és úgy beszél a közönséghez, mint missziós kiképzésre összegyűlt ügynökökhöz. Megmutatja az első fényképet A FÉLSZÁRNYÚRÓL.

AZ HOROGKERESZTES KAPITÁNY Ez a mi emberünk. Vessék agyukba ezt az arcot. Ezt a magatartást. Az önök kötelessége, uraim az, hogy élve kerítsék kézre! Meg kell érteniük, hogy küldetésük nagy jelentőséggel bír az állam biztonságára nézve és a német vér biztonságára nézve. Ez az ember egyszerűen azért veszélyes, mert létezik. Egyébként, nem is tudom, nevezhetjük-e embernek. Mindenesetre, ez a félszárnyú ember veszélybe sodorhatja a felsőbbrendű faj

létét. Ne feledjék, uraim, fajtisztaságunk jövője az önök kezében van. Ez az ember rettentő veszélyt jelent népünk, és az egész világ lelki egészségére nézve és erkölcsi egészségére nézve. Szárnya vírus. Ez az ember mindenfelé bolyong és százával csábítja el a nőket. És a Propagandáért Felelős Hivatal számára még azonosíthatatlan okból, a nők rajonganak érte. Egyébként a nők bújtatják, etetik és pénzelik. Íme, miért nem hívtam ma ide egyetlen nőt sem. Abban a kellemetlen meglepetésben volt részünk, hogy láttuk, amint saját ügynöknőink engedtek a kísértésnek és hagyták megszökni, miután már elfogták. Nehéz megmondani, mit művel velük a szárnyával, de ez az igazság. Úgyhogy, ne felejtsek, ez az ember biológiai létünk első számú ellensége. Ha nekifog utódokat nemzeni, a mi fajunk ténylegesen veszélybe kerül. Képzeljének el néhány éven belül egy első generációs gyereket egyetlen szárnyal. Képzeljék el, hogy néhány tíz éven belül az ország lakosságának fele szárnyat visel jobb karja helyén. Harmincmillió szárnyas ember! Szárny a jobb kar helyén! (*Jobb kezét, amin a szalag van, náci tisztelgésre emeli.*) Egy évszázadon belül, az ország teljes lakosságának szárnya lesz a jobb karja helyén. Fel tudják fogni? Általános benuulás! Örültség! Hisztéria! Ki fogja majd meghúzni a ravaszt? A nemzetközi közösség karanténba fog zárni minket! Végünk lesz! Kivonulunk a történelemből! Értik, mennyire súlyos a veszély... Mennyire galád! Mert nem a bal karról van szó. (*Megismétli a náci tisztelgést.*) Ha a bal karról lenne szó, még hagyján! De egy szárnyról van szó a jobb kar helyén! (*Mutat egy fotót egy nagyszerű szárnyról.*) Íme! Íme, mivé torzulna a jobb karunk, a fontos karunk, a munkás karunk, a kezdeményező karunk, a hatékony karunk... Látják? (*Kivetít pár fényképet – A FÉLSZÁRNYÚ a cirkuszban, amint előadja a számát; egy bárban nők társaságában; táncparketten táncol egy nővel; asztalnál ül egy vendéglőben, nőekkel körülvéve; egy fürdőkádban, amiből kint van a szárnya és egy nő, aki gyöngéden mosdatja; az utcán, a szárnya a kabát alá rejtve stb.*) A jobb karunk veszélyben van! Nemzetünk jobb karja veszélyben van! Azonosságunk karja veszélyben van! Ezt az embert azonnal likvidálni kell! Végrehajtás. Uraim, munkára fel!

Ismét szól a Lili Marlene.

15. Jelenet

A FÉLSZÁRNYÚ ÉS AZ UTCANŐ.

A FÉLSZÁRNYÚ Nincs pénzem.

AZ UTCANŐ (*cigarettazik*) Akkor lelépni.

A FÉLSZÁRNYÚ De mutatok neked valamit.

AZ UTCANŐ Disznók vagytok mindahányan. Gyerünk, hordd el magad.

A FÉLSZÁRNYÚ Tetszeni fog...

AZ UTCANŐ Idefigyelj, fiú, a tarifát megmondtam. Ha nincs pénzed, eredj dolgodra. Nem vagyok holmi szeretetszolgálat.

A FÉLSZÁRNYÚ Mutatok egy szárnyat. Egy szárnyat, ami az enyém. Tetszeni fog.

AZ UTCANŐ Ráadásul ütődött is vagy.

A FÉLSZÁRNYÚ Nekem szárnyam van a jobb karom helyén. Így születtem, egy szárnyal a jobb karom helyén... Megmutatom, ha akarod... Nézd... Na, megünnök?

AZ UTCANŐ Te teljesen meg vagy kattanva...

A FÉLSZÁRNYÚ Tedd rá a kezed...

AZ UTCANŐ Át akarsz verni.

A FÉLSZÁRNYÚ Nem, ez az én szárnyam... Látod, hogyan nő ki belőlem?

AZ UTCANÓ És nem kényelmetlen?

A FÉLSZÁRNYÚ *(megsimogatja a nőt)* Nem. A testemhez tartozik. Nézd, tollas szárny, mint bármilyen más szárny. Nézd milyen finom. És fehér... A végüknél a tollak majdnem átlátszóak. Ha kinyújtom a szárnyam, láthatod rajta keresztül az eget. Látod?

AZ UTCANÓ Jól van, gyere fel... gyere, gyorsan!

Sötétség.

16. Jelenet

Idősotthon. Az ÖREG HADIROKKANT görgős széken. Az öregnek hiányzik a jobb karja. Köpenyének jobb ujjja a köpönyeg zsebében. Belép A FIATAL NŐ.

A FIATAL NŐ Hoztam magának cseresznyét.

AZ ÖREG HADIROKKANT Megérett? Már?

A FIATAL NŐ Hová tegyem?

AZ ÖREG HADIROKKANT Oda. *(A FIATAL NŐ egy kisasztalra teszi a cseresznyét. Az öreg suttogva folytatja.)* Hát, amit megígért, elhozta?

A FIATAL NŐ Igen.

AZ ÖREG HADIROKKANT A kapus nem vett észre semmit?

A FIATAL NŐ Nem.

AZ ÖREG HADIROKKANT Biztos benne?

A FIATAL NŐ Igen.

AZ ÖREG HADIROKKANT *(gyanakodva néz körül)* Akkor adja ide! *(A FIATAL NŐ kivész egy üveget a kabátja alól és odaadja, hogy igyon.)* Köszönöm. Örök hálám.

A FIATAL NŐ Na? Eljött?

AZ ÖREG HADIROKKANT Igen. Tegnap itt járt.

A FIATAL NŐ Biztos benne?

AZ ÖREG HADIROKKANT Igen és cseresznyét is hozott. *(Az asztal felé mutat.)* Nézze csak... Rendkívüli cseresznyék. Most van a cseresznye ideje. Vegyen cseresznyét, kérem!

A FIATAL NŐ Köszönöm.

AZ ÖREG HADIROKKANT Kortyolhatok még egyet?

A FIATAL NŐ Igen. *(Inni ad neki, aztán vár.)* Rajta, mindent tudni akarok.

AZ ÖREG HADIROKKANT *(újra iszik)* Most már jól emlékszem mindenre. Tulajdonképpen az algériai háború után ismertem meg. Marseille-be érkeztem egy fitying nélkül, elvesztettem a karom, elvesztettem a házam, elvesztettem mindenem... És egy nap, amikor épp Brunónál italtam, hajnali két-három óra körül megjelent ő, a szárnyával. Tökrészeg volt és azt mondta, „gyertek, nyomorultak, a vendégeim vagytok”. És fizetett mindenkinek. Nevetett és azt mondta, „mit néztek úgy rám, igen, szárnyam van a jobb karom helyén”. Azonban senki nem nézte, hogy szárnya van a jobb karja helyén, és amúgy is, kit érdekelt... Akkor elkezdett ordítani, „a fenébe is, hát nem látjátok, hogy szárnyam van a jobb karom helyén? Nézzetek rám, hogy az ördög vinne el benneteket”. És odajött az asztalomhoz és azt mondta, „tényleg nem akard közelebbről megnézni?” Odament minden egyes asztalhoz és mutatott nekünk egy rongyos, tyúkólbúzsos valamit, és a szemünk láttára mindegyre kiteregette az asztalra, és azt mondta, „nézzétek, nem beszélek hülyeséget”. *(Lázba jön és eljuttatja, amit mesél. A szárny helyett megmutatja az üres kabátujját, amit az asztalra terít.)* Szárnyam van a jobb kéz helyett! Nézze, uram, nem vagyok bolond, sarlatán sem vagyok, egész egyszerűen szárnyam

van a jobb karom helyén. És nem akarok ebből élni... A szárnyamból... Látják? Szép szárny, ugye? Igazi szárny, igazi tollakkal... Amikor fiatal voltam, teljesen fehérek voltak... Fehérek, tiszták, majdnem átlátszóak, de most, mivel kezdtem megöregedni, megváltozott a színük... Piszkosnak tűnnek... De tulajdonképpen csak kifakultak... Az idő mindent kifakít... Tudják, a szárnyaknak a korral együtt változik a színük is... Apropos, mit gondolnak, hány éves lehetek? Hatvan? Hatvanöt? Hetven? A fenébe is, fázom! (A *FIATAL NŐ odanyújtja az üveget. Az öreg lázasan folytatja.*) Szerencse, hogy van ez a szárnyam és betakarózhatom vele. Már csak erre tudom használni... Engedjék meg, hogy meghívjam magukat még egy körre. Tudják, nem vagyok sem bűvész, sem próféta... Egész egyszerűen így születtem, szárnyal a jobb karom helyén... De egyáltalán nem zavar... Könnyű is, szép is... Az én szárnyam... Része a testemnek. Ó, ha tudnák, milyen fehér volt, amikor fiatal voltam... Olyan fehér, olyan finom... és ráadásul jó szaga volt, hó-, szél- és ribizilliatú... Igen. (Iszik. A közönségnek.) Ha akarják, megérinthetik. Meg akarják érinteni a szárnyamat? Érintsék meg, uraim, érintsék meg! Puha, finom, igazi szárny, tollakkal, mint minden szárny... Kellemes az ujjaidnak, olyan, mint egy simogatás... Nézzék, a végüknél a tollak szinte átlátszóak... Ha felemelem a levegőbe, a tollakon keresztül látszik a csillagos égbolt. Kész örület... A jobb szárnyam ugyanolyan hosszú, mint a bal karom. Örület, ugye? Tessék, össze lehet hasonlítani... Mérjék össze! Amikor megyek, amikor eszem, amikor alszom, amikor beszélek, a szárnyam mozdulatlan és ugyanolyan hosszú, mint a bal karom. De ha az égre tekintek, ha levegőt szívok a tüdőmbe, mintha repülni akarnék, szétnyílik, mint egy legyező és akkor kétszer olyan hosszú lesz, mint a bal karom. Látják, elég, ha csak a repülésre gondolok, a repülés érzetére... és a szárny kezd kinyílni, reszketni, magától felemelkedni... Íme, készen áll a repülésre... (Iszik.) Csakhogy repülni, azt nem tudok... Azért mondom, hogy úgy nézek az égre, mintha repülni akarnék... Csupán elképzelem a repülést, mert tulajdonképpen nem tudok repülni. És természetes, hogy így van. Senki sem tud repülni egyetlen szárnyal. Ez logikus és bizonyára egyetértenek velem... Egyetlen szárnyal semmit nem tehetsz. Egyetlen szárnyal nem lehet elrugaszkodni a földtől és a magasba emelkedni... Ehhez legalább két szárnyra van szükség. De akkor valószínűleg madár volnék. Vagy angyal. Én pedig nem vagyok sem madár, sem angyal, nem igaz? Hogy lehetnék én madár? Vagy angyal? Nevetséges... Csak egy ember vagyok, egyetlen szárnyal... Ez van... Az angyaloknak és a madaraknak két szárnyuk van... Így van ez az angyaloknál és a madaraknál... de én... (Sírni kezd.) Én... olyan nevetséges vagyok... sem ember, sem angyal... sem ember, sem madár... Olyan nevetséges vagyok...

A FIATAL NŐ Elég már, elfáradt. Menjen, feküdjön le, jó?

AZ ÖREG HADIROKKANT Olyan nevetséges vagyok... Tegnap nálam járt... Esküszöm... Barátok vagyunk. Így ismerkedtünk meg, aztán egy nap elegendő lett a sok badarságból, amiket összehordott... Akkor megcsaptam ezzel a kabátujjal és azt mondtam neki, „hallgass, te nyomorult, ha igazi szárnyat akarsz látni, idenézz, ez egy igazi szárny...” (Fény vetül az asztalsarokra, ahol az öreg mutogatja az üres kabátujját.) Ezt nevezik igazi szárnynak, fejezd be a hülyeségedet, kotródj innen a fenébe, én Algériában vesztettem el a szárnyam, az én jó szárnyamat... a szárnyat a jobb karomból. Kifelé! (Dühösen, a közönséghez.) Kifelé innen mindenki!

Két fehérköpenyes érkezik futva.

17. Jelenet

A kis kabaré. Jelen idő. A TULAJDONOSNŐ, AZ ÖREG HADIROKKANT, A BEMONDÓ és A FIATAL NŐ az asztal körül belefeledkezve kártyáznak. Egy szomszédos szobában valaki zongorázik.

A KABARÉ TULAJDONOSNŐJE (*hallgat, majd megszólal*) Egy vásári előadás után ismertem meg. (Szünet.) Elment a nagyon rövidlátó öregektől és valami csepűragók karavánjában bujkált. Nem tudta, hogy keresi a vichy-i titkosrendőrség. Egyébként én sem tudtam ...

Szünet. Folytatják a játékot. A zongora tovább szól. A BEMONDÓ hirtelen a közönség felé fordul és előadja régi szövegét.

A BEMONDÓ Hölgyeim, kisasszonyaim és uraim... És most, a szenzációk szenzációja, a csodák csodája... Az önök számára, ezen az estén, a félszárnyú ember! Az ember, akinek szárnya van a jobb karja helyén! A félig madár, félig angyal, a paradicsomból elűzött angyal, aki bukás közben elvesztette egyik szárnyát, de akinek még maradt egy... az önök számára. Hogy boldoggá tegye önöket... Mert ezen az estén a félszárnyú ember zongorázni fog... Hölgyeim és uraim, következnek a *Hold szonáta* kézre és szárnyra...

A KABARÉ TULAJDONOSNŐJE Elég, Georges...

Halványul a fény. Flashback. Több tíz évvel korábban. A KABARÉ TULAJDONOSNŐJE most A FÁTYOLOS HÖLGY. Feláll és az ajtó mellett vár, falhoz támaszkodva a félhomályban. A szomszédos helyiségben A Hold szonáta véget ér. Taps. Megjelenik A FÉLSZÁRNYÚ.

A FÁTYOLOS HÖLGY Jó estét.

A FÉLSZÁRNYÚ Hogy jutott be ide?

A FÁTYOLOS HÖLGY Tűzet kerestem. (*Rámutat egy gyufásdobozra az asztalon.*) Az ajtó nyitva volt.

A FÉLSZÁRNYÚ kinyitja a gyufásdobozt bal kézzel és rendkívüli ügyességgel kihúz egy szál gyufát és meggyújtja.

A FÉLSZÁRNYÚ Találkoztunk már valahol? Küldte valaki? Szerelmes lett belém?

A FÁTYOLOS HÖLGY Még nem. (*Cigarettazik.*) Érdekes szám. Gratulállok!

A FÉLSZÁRNYÚ Azt hiszem, láttam magát tegnap a teremben.

A FÁTYOLOS HÖLGY Nagyon ügyes.

A FÉLSZÁRNYÚ És két napja is láttam.

A FÁTYOLOS HÖLGY És nagyon egyszerű.

A FÉLSZÁRNYÚ Egy hete minden este eljön. Miért?

A FÁTYOLOS HÖLGY Kinek volt az ötlete?

A FÉLSZÁRNYÚ Istennek.

A FÁTYOLOS HÖLGY Meglőkték és kiesett az égi madárkretrecből? Ne mondja, hogy ez a zongorás szám és minden egyéb igazi.

A FÉLSZÁRNYÚ Természetesen nem igazi. Ez egy bűvészműtávján.

A FÁTYOLOS HÖLGY (*kinyújtja kezét a szárny felé*) Megérinthesem?

A FÉLSZÁRNYÚ Minek? Ha mondom, hogy minden hamis... Ez egy hamis szárny, a károm helyett, amit egy balesetben vesztettem el.

A FÁTYOLOS HÖLGY Mikor?

A FÉLSZÁRNYÚ Gyermekek voltam. Leestem egy cseresznyefáról.

A FÁTYOLOS HÖLGY Mennyit fizetnek ezek a csepűrágók?
 A FÉLSZÁRNYÚ Nagyon jól fizetnek.
 A FÁTYOLOS HÖLGY Hazudsz. Nem is fizetnek.
 A FÉLSZÁRNYÚ Maga talán olvas a csillagokban? Ki mondta, hogy nem fizetnek?
 A FÁTYOLOS HÖLGY Tulajdonképpen nem pénzért dolgozol.
 A FÉLSZÁRNYÚ Végtére is mit akar?
 A FÁTYOLOS HÖLGY Tulajdonképpen bujkálsz, ez az.
 A FÉLSZÁRNYÚ Tessék?
 A FÁTYOLOS HÖLGY Azért mutogatod magad, hogy jobban elrejtőzz. (Szünet.) Vagy talán tévedek?
 A FÉLSZÁRNYÚ Ki küldte ide?
 A FÁTYOLOS HÖLGY (egy fonográfot néz, és a mellette lévő lemezeket) Működik?
 A FÉLSZÁRNYÚ Igen.
 A FÁTYOLOS HÖLGY (feltesz egy tangót) Táncolni tudsz?
 A FÉLSZÁRNYÚ Nem.
 A FÁTYOLOS HÖLGY Gyere, kérj fel egy tangóra.
 A FÉLSZÁRNYÚ Nem tudok tangózni.
 A FÁTYOLOS HÖLGY Akkor megtanítalak tangózni.
 A FÉLSZÁRNYÚ Miért?
 A FÁTYOLOS HÖLGY Mert szeretlek.
 A FÉLSZÁRNYÚ Tényleg?
 A FÁTYOLOS HÖLGY Nem, persze hogy nem. Figyelj, szerintem nagyon sokat kockáztatasz.
 A FÉLSZÁRNYÚ Mit kockáztatok?
 A FÁTYOLOS HÖLGY Te azt hiszed, hogy ha megmutatod a szárnyadat az embereknek, nem fogják elhinni, hogy igazi. De ez nem megy sokáig. Egy szép napon valaki rájön, hogy ez egy igazi szárny, és akkor mindennek vége. Érted? Ideje, hogy továbbájlj. Gyere, megtanítlak repülni!

Odamegy hozzá. Tangóznak. Cseng a telefon. A következő jelenet alatt A KABARÉ TULAJDONOSNŐJE szünet nélkül válaszol a telefonhívásokra, közben újabb nők jönnek táncolni A FÉLSZÁRNYÚVAL. Mondén estély, melyen A FÉLSZÁRNYÚ a vendégek feleségeivel táncol, miközben a férfiak társalognak.

AZ ÍRÓ (áthalad a szobán A KÉPVISELŐVEL) A mi drámánk, drága uram...
 A KABARÉ TULAJDONOSNŐJE Tangó tánciskola, jó napot kívánok... Igen. Egy pillanat, máris ellenőrzöm... Nem, a szombati tanfolyamra már nincs egy helyem sem. Nem, hétfőre sem... Keddre van egyetlen helyem kettő és három között, megfelel?... Tökéletes... Vizontlátásra.
 AZ ÍRÓ ...az a mi drámánk, hogy nem hiszünk már semmiben...
 A KABARÉ TULAJDONOSNŐJE (telefonon) Tangó tánciskola, jó napot kívánok... Igen. Igen, Mathilde... Én is... Pénteken?. Várj egy kicsit! (Megnézi a határidőnaplóját.) Nem, pénteken, szombaton és vasárnap minden foglalt... Hacsak nem akarsz asszisztálni... Hétfő is foglalt... Nagyon sajnálom... Lenne még egy lehetőség csütörtökön, de nagyon korán, reggel kilenckor... Rendben... Puszillak.
 AZ ÍRÓ Íme, a szomszédaink... a németek, nekik ott van a nemzetszocializmus és Hitler... Jóóó... az olaszoknak ott van Mussolini... Nem olyan jó, mint... a másik, a német unokatestvére, de... elmegy. Az angoloknak ott van a királyuk, a monarchia... Az oroszoknak, még az oroszoknak is ott van az ő bolondériájuk Sztálinnal és a kommunizmussal... Tehát metafizikailag meg vannak mentve... A spanyoloknak...
 A KÉPVISELŐ Ott van a polgárháború.

Az író Igen, de... vigyázat, azért van polgárháborújuk, mert ők hisznek valamiben. És ez már valami!

A két férfi kimegy. Belép A TÁBORNOK és A SZMOKINGOS FÉRFI.

A SZMOKINGOS FÉRFI A svájciaknak nincs semmijük.

A TÁBORNOK Hogyne lenne? Hiszen megvan a rögeszméjük a semlegességgel és ez elég, esküszöm, ez elég ahhoz, hogy megerősítse a nemzetbe és önmagukba vetett hitüket... Nekünk viszont, nekünk nincs semmink. Semmi, semmi, semmi...

A FLITTERES NŐ (A FÉLSZÁRNYÚVAL táncol) De mégiscsak van Köztársaságunk!

A SZMOKINGOS FÉRFI Persze, lám csak! Van demokráciánk.

A TÁBORNOK Na igen, íme, épp ez a mi problémánk... Nekünk nincs más, csak ez a szar demokrácia, aminek nincs metafizikája és nem kápráztat el senkit. És azért nem kápráztat el senkit, mert a demokráciának, drága barátaim, a leghalványabb metafizikai töltete sincs, nincs benne a monarchia fensége, sem a diktatúra irracionális erőinek varázsa...

A SZMOKINGOS EMBER Engem a metafizika hidegen hagy.

A FLITTERES NŐ Íme egy ok, amiért le kellene magát lőni!

A SZMOKINGOS EMBER Íme a demokrácia! A nő, akinek jogában áll bármiről véleményt alkotni!

A SZMOKINGOS FÉRFI és A TÁBORNOK kimegy. Belép A KECSKESZAKÁLLÚ ÖREG és A SÉTABOTOS FÉRFI. Több extázisban lévő nő sorban áll, hogy táncoljon A FÉLSZÁRNYÚVAL.

A KECSKESZAKÁLLÚ ÖREG (A FÉLSZÁRNYÚRÓL) ...újabb bizonyíték, hogy Laforet úr képviselő kellene legyen! Képzelve el, hogy csodálkozna mindenki! Az első képviselő, akinek szárnya van a keze helyén. Laforet úr, jöjjön csak ide egy kicsit... lépjen fel erre a székre... képzelve el, hogy az emelvényen áll és a nemzet kiválasztottjaihoz beszél... és hogy szónoklat közben elkezd gesztikulálni... de nem a bal kezével, hanem egy jobb szárnyal... Gyerünk! (A FÉLSZÁRNYÚ gesztikulál.) Íme! Fenséges, valósággal fenséges. Magának köszönhetően, a demokrácia kilábalhatna a krízisből... Egy jól felépített beszéddel, ami egyáltalán nem okoz gondot, magából a negyedik Köztársaság megmentője lehetne...

A SÉTABOTOS EMBER A barátom itt, a szárny nélküli képviselő úr, szerkeszthetne egy csodálatos beszédet a szárnyas képviselő úr számára.

A FÉLSZÁRNYÚ újakezdi a táncot az extázisban lévő nőekkel, akik sorban állnak egy tangóért. A SÉTABOTOS FÉRFI és A KECSKESZAKÁLLÚ ÖREG kimegy. A KABARÉ TULAJDONOSNŐJE telefonhívásokra válaszol. Belép AZ ELSŐ DÜHÖS FÉRFI és A MÁSODIK DÜHÖS FÉRFI.

AZ ELSŐ DÜHÖS FÉRFI Miért ne?

A MÁSODIK DÜHÖS FÉRFI A feleségének igaza van, uram. Minket le kellene puffantani.

AZ ELSŐ DÜHÖS FÉRFI Tessék, az új szenvedélye... a tangó... De nem akármilyen tangó, hanem a szárnyaló tangó... Egész nap ennek az egyénnek a karjában, jobban mondva, a szárnyában van. És semmit nem lehet tenni. Semmit. (A feleségének.) Carole, fejezd be...

AZ EXTÁZISBAN LÉVŐ NŐ (A FÉLSZÁRNYÚVAL táncol) Hagyj békén!

AZ ELSŐ DÜHÖS FÉRFI Indokínába kéne küldenünk! Képzeljének el egy generálist egyetlen szárnyal... Csakis ő tudná megtartani Vietnámot a franciáknak.

A két szereplő kimegy.

A KABARÉ TULAJDONOSNŐJE (*telefonál*) Tangó tánciskola, jó estét kívánok... Igen, én vagyok... Egy pillanat... Kinek a részéről?... Egy pillanat... (*Keresgél a határidőnaplóban.*) Igen, mondta, hogy telefonálni fog ma este... Igen, lehetséges... Ahogy kívánja, jöhet bármikor megnézni minket, vagy máris programáltathatja magát... Tökéletes... Azonkívül ingyenesen asszisztálhat is a tanfolyamon... Reggel kilenctől, aztán délben szünetet tartunk, és háromkor folytatjuk... Akkor tehát várjuk vasárnap... Tökéletes... Viszontlátásra.

Bejegyez valamit a naplóba. A PEZSGÓSÜVEGES EMBER és A PIPÁS EMBER.

A PEZSGÓSÜVEGES EMBER (*kábán*) Lám! Mindennek vége! Ez az ember tönkretett tucatnyi családot! Több ezer nő csak arról álmodik, hogy eltölthessen egy estét a tangómester szárnyába burkolózva... A világ tönkremegy és az asszonyaink elhagynak minket egy utolsó tangóért. Szerencse, hogy a pasas steril. (*A FÉLSZÁRNYÚRA ordít.*) Szerencsére steril vagy! (*Ugyanúgy, a nőhöz.*) Mathilde!

A KABARÉ TULAJDONOSNŐJE Mi bajod? Törődj a saját dolgoddal, a fenébe! Hagyd békén!

A PEZSGÓSÜVEGES EMBER Figyelj, Françoise, azt hiszem, hogy ezt a te védenvedet... ki kellene nyírni... mert ha a dolgok így mennek tovább ...

Összeomlik és levert állapotba kerül.

A KABARÉ TULAJDONOSNŐJE (*A PIPÁS EMBERHEZ*) Mi van vele?

A PIPÁS EMBER Semmi. Visszatalált a kegyelmi állapotba. (*Megkéri Az EXTÁZISBAN LÉVŐ HÖLGYET, hogy adja át neki partnerét.*) Gyerünk, most rajtam a sor, elég legyen!

AZ EXTÁZISBAN LÉVŐ HÖLGY Ó, inni akarok!

A KABARÉ TULAJDONOSNŐJE Tessék, drágám, igyál.

A PEZSGÓSÜVEGES EMBER Úgyis, mindennek vége.

AZ EXTÁZISBAN LÉVŐ HÖLGY (*kimerült, iszik*) Köszönöm.

A FLITTERES NŐHÖZ megy.

A FLITTERES NŐ (*izgatottan Az EXTÁZISBAN LÉVŐ HÖLGYHÖZ*) Megharapott?

AZ EXTÁZISBAN LÉVŐ HÖLGY Tessék?

A FLITTERES NŐ Úgy tűnik, hogy időközönként... megharapja a partnereit... Megharapott?

AZ EXTÁZISBAN LÉVŐ HÖLGY (*hisztérikus roham*) Hagyj békén! Elegem van!

A FÉLSZÁRNYÚ A VÖRÖS KENDŐS NŐVEL táncol. Valahányszor a férfi egy „tangófigurát” csinál, a nő elhallgat és érzelmei sodrására bizza magát.

A VÖRÖS KENDŐS NŐ Komolyan... Gondolkodjon egy kicsit... (*Tangófigura.*) Ah! Ah!... Nem kérünk mi nagy dolgot... Magának ez semmiség... Nem kérjük, hogy felszólaljon... Csupán csak velünk kell lennie... a nagy összejöveteleken... (*Tangófigura.*) Ah! Ah! Közlegnek a választások, még meg tudnánk nyerni... Képzelve el, a baloldalt újra hatalmon... mint a Népi Front idején! Átszabjuk a világ arculatát... Ah! Ah!... Óh... Érti, ez lesz minden idők legnagyobb forradalma... Mi, a hatalmon, a... a nép... szabadon kifejezett akarata... Ah! Ah! Ah!... által... Ne feledje, hogy maga is munkásszülők gyermeke... Jusson eszébe, hogy az apja bányász volt... Segítsen, elvtárs, szükségünk van magára, csak annyi kell... Jöjjön, maradjon velünk, lépjen fel a tribünre az aktivistáink mellé... nem kérünk mást csak, hogy időközönként nyissa ki a szárnyát a mi vörös zászlónk mellett... Óriási segítségünkre lehetne, szimbólummá

válhatna... Ah! Ah!... A proletárügy szimbólumává... érti, mit mondok... egyetlen gesztus... zászló a bal kézben és a jobb szárny felemelve... csodálatos lenne... újra elfoglaljuk Párizst... Feltüzeljük a progresszív erők fantáziáját az egész világon... meg tudná mozgatni... ah!... a tömegeket... táplálni az energiákat... letenni egy új szolidaritás alapjait... egy gesztus, egyetlen gesztus... a zászló és a szárny... és meg tudná változtatni a történelem sorsát. (*Tangófigura.*) Ah! Ah! Óh!

Majdnem sötétség. A zene elhallgat. Fény a telefonon (egy másik, modernebb készülék) mely éppen cseng. Nem veszi fel senki. Beszélgetés a sötétben.

A FÉLSZÁRNYÚ Mindenki megbolondult!
A KABARÉ TULAJDONOSNŐJE Igen.
A FÉLSZÁRNYÚ El kell mennem.
A KABARÉ TULAJDONOSNŐJE Tudom.
A FÉLSZÁRNYÚ Nem tudom, visszajövök-e.
A KABARÉ TULAJDONOSNŐJE Tudom.

Metró hangja.

18. Jelenet

A KABARÉ TULAJDONOSNŐJE (*egyedül*) És elment... (*A fonográf bekapcsol.*) De mielőtt elment volna, még egyszer táncoltunk... Mert azt mondta nekem, „elmegyek, de mielőtt elmegyek, azt akarom, hogy még egyszer táncoljunk...” És feltettem egy lemezt... És ő átölelt... a karjával és a szárnyával... és táncoltunk... egész éjszaka... Táncoltunk egy utolsó tangót... egész éjszakán át... egy nagyon hosszú utolsó tangót... (*Táncolni kezd egy kabáttal, melynek hiányzik a jobb ujj.*) És ő olyan szép volt... és nem beszélt... mert tudta, hogy másnap el fog menni... és táncoltunk... és táncoltunk... és ő magához szorított a szárnyával... könnyedén... és egyenesen a szemembe nézett... én pedig időnként lehunytam a szemem... mert a mi utolsó tangónk... végeérhetetlen volt... és táncoltunk... és fogtunk... és a tangónak nem lett vége... és táncoltunk egész éjszaka... és az éjszaka elmúlt... és táncoltunk egész nap... és a nap elmúlt... és táncoltunk még egy éjszaka... és kintről furcsa zajokat hallottunk... robbanásokat... de mi csak táncoltunk, táncoltunk... és valaki a negyedben ordítani kezdett egy hangszóróba... de mi, mi csak táncoltunk, táncoltunk... és odakint egy egész tömeg ordított... és mi táncoltunk, táncoltunk... és kintről indulók és hazafias énekek hallatszottak be... és mi továbbra is táncoltunk... és fájdalmas ordításokat hallottunk... és sírást hallottunk és gépkocsizajokat... és kitört a háború... és a világ összeomlott körülöttünk... és mi, mi csak táncoltuk, egyre csak táncoltuk az utolsó tangót... mert ő felkért egy utolsó tangóra... és én képtelen voltam visszautasítani, képtelen voltam nemet mondani az utolsó tangóra... az utolsó, mielőtt elmegy... mert ő menni készült... és táncoltunk, táncoltunk... és a város égett körülöttünk... és ő időközönként a melléhez szorított, a szárnyával... és nem szólt semmit... és szép volt, és velem volt... és az utolsó tangó volt... és a riadószirenák üvöltöttek... és hallottuk, hogy az emberek futnak az óvóhelyekre... de mi... mi csak táncoltuk a mi utolsó tangónkat... mert ő felkért engem... és azt is hallottuk, hogy leesnek a bombák... és hallottuk a robbanásokat... és a helyiséget megvilágították a lángok, melyek felemésztették a negyedet... de mi, mi csak táncoltunk, táncoltunk... mert az utolsó tangó volt... az utolsó, az indulás előtt... és aztán jött a béke... és az emberek nevettek az utcán... és mi táncoltunk...

és hallottunk mindenféle más éneket és tüntetéseket... és a rendőröket, akik rohagáltak... és mi táncoltunk... és embereket hallottunk, akik elestek az utcán és a rendőrök bakancsai rettenetes zajt csaptak a kövezeten... és egy golyó átment az ablakon és apró darabokra tört... millió darabkára tört... és meggyúlt a függöny... de mi táncoltunk, táncoltuk az utolsó tangónkat... és teltek a napok... és teltek a hetek... és teltek a hónapok... és teltek az évek... és teltek a másodpercek... és ő, ő nem szólt semmit, ő csak egyenesen a szemembe nézett és könnyedén vezetett... a szárnyával, mely betakart... és a bal keze összeolvadt az én jobb kezemmel... és a kerületben felhőkarcolók emelkedtek... de mi, mi csak táncoltunk... és a függöny egyre égett... és megvilágított... és az emberek ordibáltak az utcán, mert ünnepelték az újévet, vagy nem is tudom, mit... de mi... elválaszthatatlanokká váltunk... erre az utolsó tangóra... mely nem akart véget érni... melynek sosem lett vége... mely... (A *hangja síri hanggá változik.*) És amely... amely ma is folytatódik... mert ilyen, amikor valaki olyan kér fel, mint ő... felkér, te pedig... hogy tudtam volna visszautasítani?... nem, nem tudtam visszautasítani... egyáltalán nem tudtam visszautasítani...

19. Jelenet

Egy üzemen kívül helyezett metróállomáson. Az AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓ cseresznyét eszik és a magokat köpdösi. A FIATAL NŐ egy rakás kartondobozt néz, amit kétségtelenül fekvőhelynek használtak talán többször is.

A FIATAL NŐ Ott?

AZ AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓ Igen.

A FIATAL NŐ Biztos benne?

AZ AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓ (*köpdösi a magokat*) Igen, ott aludt ma éjszaka.

A FIATAL NŐ Ide jár minden éjjel?

AZ AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓ Nem tudom.

A FIATAL NŐ Miért nem akarod megmondani?

AZ AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓ Mert én sem jövök ide minden éjjel.

A FIATAL NŐ Értem...

AZ AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓ De miért keresi, kisasszony?

A FIATAL NŐ Már mondtam.

AZ AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓ Igen, mondta, de elfelejtettem. Mert hamar felejték... Amúgy éppen ezért tudok túlélni... Ha találkozom vele, mit mondjak neki?

A FIATAL NŐ Hogy keresem... mert van egy szemem a bal mellemen.

AZ AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓ Mije van, hol?!

A FIATAL NŐ Már megmutattam. Van egy szemem a bal mellemen.

AZ AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓ Komolyan?... Egy harmadik szeme?

A FIATAL NŐ Igen... a mellbimbó helyén, a bal mellemen.

AZ AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓ Szóval így...

A FIATAL NŐ Akarja, hogy megint megmutassam?

AZ AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓ Oh, igen, örömmel...

A FIATAL NŐ szétnyitja a ruháját és megmutatja a bal mellét. Az AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓ búvólten nézi.

AZ AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓ Pislog?

A FIATAL NŐ Hát persze.

AZ AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓ És lát vele valamit?

A FIATAL NŐ Igen.

AZ AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓ Mit?

A FIATAL NŐ Nem tudom.

A fény kialszik. Távoli metró zaja.

20. Jelenet

Bizonytalan tér, egy üzemen kívül helyezett metróállomás-féleség. Az AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓ és AZ AKARAT NÉLKÜLI NŐ mintha láthatatlan járókelőknek énekelnének. Az AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓ fűrészen játszik, míg AZ AKARAT NÉLKÜLI NŐ hárfán, melynek hiányzik néhány húrja. A hangokat nehéz elviselni, főleg amikor a vonó végigcsúszik a fűrész hajlékony élén és lidérces rezgéseket produkál. Időközönként AZ AKARAT NÉLKÜLI NŐ vokális hangot is „produkál”, de csak egyetlen hangot, egy „aaa”-t, melyet a végtelenségig modulál. A két ember lábánál kartondoboz, melybe valaki néhány darab érmét dobott. A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG a kartondobozok közé fúródva alszik, feje egy bőröndön. Belép AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ.

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Na? Kaptatok valamit? Vagy üres hassal játszottok?

AZ AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓ Kaptunk, kaptunk... Ahogy megáll valaki mindjárt ad, ha megáll.

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ *(nyújtja az üveget)* Vegyél a bácsitól, húzd meg. És tartsatok már egy kis szünetet, a fenébe! *(AZ AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓ abbahagyja a zenélést és iszik. AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ a pénzes dobozra mutat.)* Mennyit gyűjtöttetek?

AZ AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓ Fogalmam sincs.

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ *(A NŐHÖZ, aki továbbra is énekl az „aaa”-t, közben állandóan csipkedi a hárfa húrjait)* – Szünetelj már, kész... Az ördögbe is... Elég! Na, igyál egy kortyot.

AZ AKARAT NÉLKÜLI NŐ Nem iszom. Marcelt láttad?

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Nem... Hol lássam? *(Felébreszti A FÉLSZÁRNYÚ ÖREGET.)* Na, nézd csak... Hát te ki vagy? Hé, ember... Kelj fel... *(A másik két szereplőhöz.)* Hát ez hogy került ide? Hogyhogy itt csinált vackot magának?

AZ AKARAT NÉLKÜLI NŐ Marcel találta.

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Hát megbolondult? És nekem nem szólt semmit? *(Tovább rázza az öreget.)* Gyerünk, kész. Ébresztő!

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG De...

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Minek vackoltál ide? Hordd el magad! Lódulj!

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG De...

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Ez itt tiltott zóna. Itt én vagyok a főnök. Lódulj!

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG De...

AZ AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓ és AZ AKARAT NÉLKÜLI NŐ újra játszani kezd.

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ *(a másik kettőhöz)* Ki ez, hé?

AZ AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓ Nem tudom.

AZ AKARAT NÉLKÜLI NŐ Marcel embere, ő...

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Na, fejezzétek már be az ordibálást a fenébe! (A két akaratnélküli szereplő abbahagyja a zenélést. A FÉLSZÁRNYÚ ÖREGHEZ.) Gyerünk, szedd a lábad... Süket vagy, vagy teszed magad? Hé, velem akarsz packázni?

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Dehát... ööö... ne...

AZ AKARAT NÉLKÜLI NŐ Marcel találta...

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ (AZ AKARAT NÉLKÜLI NŐHÖZ) Nem érdekel, hogy ki találta. Ne lássam itt többet, mert eltöröm a lábát... Neki is és Marcelnek is... (Az öreghez.) Kész, a látogatás lejárt. Carramba! Itt az én területemen vagy. Átlépted a piros vonalat, összetörlek...

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Bocsásson meg, nem akartam...

A két akaratnélküli szereplő újra játszik. Az ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ leül egy kartondobozra, és kétségbeesett ábrázattal iszik. A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG kifújja az orrát és köhögni kezd.

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Mi bajod? Mit hörögsz úgy? Víz ment a tüdődre? Mi bajod? Köpsz? Vért köpsz? Elpatkolsz? Mi bajod?

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Nincs semmi bajom...

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Mi az a rongy? Mi az, ami ott lóg?

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Ez egy szárny....

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Úristen, de büdös! Hát te honnan kerültél ide? Új vagy a zónában?

Kémkedsz utánunk? Beköpös vagy?

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Én?... Hát... Marcellal...

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ (aki úgy tűnik, allergiás a Marcel nevére, a két akaratnélküli szereplőhöz) Fejezzétek be, mert kiverem a fogatokat! Kivájtátok a fületem, megmérgeztétek az agyamat, kész! Mucles! Ha még egy hangot hallok, leszúrlak!

A két szereplő abbahagyja a zenélést. Csend.

AZ AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓ Igen, csakhogy... az a gond, hogy ha abbahagyjuk, elkezdenek pénzt adni nekünk...

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Pofa be! (Az öreghez, a bőröndre mutat.) – Mi van benne?

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Semmi.

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Nesze, igyál egy kortyot. Jót fog tenni.

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Köszönöm.

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Na, egészségedre! Cigarettd van?

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Nincs.

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Nesze, adok egy csikket. Látom, nagyon gyűrött vagy. Ki páholt el? Marcel?

A két akaratnélküli szereplő ismét zenél, de némileg háttérben.

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Nem... Nem, nem hiszem...

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Egészséget! Ha nincs, hová menjél, vedd el azokat a dobozokat... Mert én lefekszem... Fekszem le, mert már kész vagyok. Na, nézz oda! És tudd meg, hogy itt az én területemen vagy. A Mimile területén! Én vagyok Mimile. Szeretve légy! Mindenki ismer erre felé... Akárkit megkérdezhetsz! Itt Mimile fészkeben vagy! Uff... Nesze, igyál egy kortyot.

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Köszönöm.

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ És Marcelt majd elintézem én. Van cigarettd?

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Nincs...

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ (*odakiált* AZ AKARAT NÉLKÜLI NŐNEK) – Mireille!

AZ AKARAT NÉLKÜLI NŐ Ne kiabálj, mert nem hallom.

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Van cigarettád?

AZ AKARAT NÉLKÜLI NŐ Nem hallom.

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ (*leverten, az öreghez*) Ezek ketten megőrjítenek. Egészséget! (*Iszik.*)

Látom, nem vagy valami beszédes... Mi van a bőröndben?

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Semmi.

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Tényleg? Üres?

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Üres.

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Kár... Egészségedre! (*Iszik.*) Szóval üres. Hát, ha üres, akkor üres! Hallod, te ember! Itt én vagyok a főnök! Egészséget! (*Iszik.*) Üres, hát üres... A fene vinné el... És miért üres?

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Üres...

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ (*az akaratnélküli szereplőkhöz*) Kész, kész, kész, kész... Mert mindjárt... Ilyenek szoktak lenni a bőröndök, üresek.

A két szereplő tíz másodpercre leáll, aztán újakezdi. Belép A KULCSOS EMBER.

A KULCSOS EMBER Mireille! Mireille! Megvannak a kulcsok.

AZ AKARAT NÉLKÜLI NŐ Leszarom.

A KULCSOS EMBER Megvannak a kulcsok, hallod? Nézd. Indulhatunk, ha akarod.

AZ AKARAT NÉLKÜLI NŐ Nem megyek. Itt maradok.

A KULCSOS EMBER De hát megvannak a kulcsok. Tessék. Megvannak a kulcsok.

AZ AKARAT NÉLKÜLI NŐ Nem érdekel.

A KULCSOS EMBER Bolond vagy? Megvannak a kulcsok!

AZ AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓ Kulcs vagy nem kulcs, itt marad. Azt mondta, hogy marad, hát marad. Kész.

A KULCSOS EMBER Te csak fogd be a szád, hallod? (*Dühösen.*) És hagyjátok már abba egy kicsit, hogy a fene vinyen el!

A két akaratnélküli szereplő abbahagyja a zenélést. Csend.

AZ AKARAT NÉLKÜLI NŐ Akárhogy is, én nem megyek. Én itt maradok. Megmondtam.

A KULCSOS EMBER (*odamegy A FÉLSZÁRNYÚ ÖREGHEZ.*) Tessék, mit szólsz hozzá? Végre megtalálom én is a kulcsokat és ő nem jön. Kérsz valamit köhögés ellen?

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ (*A KULCSOS EMBERHEZ*) Tessék, igyál egy kortyot. Van cigarettád?

A KULCSOS EMBER (*iszik és továbbadja az üveget*) Lehet, hogy van, lehet, hogy nincs.

AZ AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓ (*az eseményekről lemaradva, ordít*) Ha azt mondta, hogy marad, akkor marad. Kész...

AZ AKARAT NÉLKÜLI NŐ (*álmodozva*) Igen, de megvannak a kulcsai...

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Igaz, hogy megvannak a kulcsok?

A KULCSOS EMBER Nem. (*Dühösen az akaratnélküli szereplőkhöz, akik nem zenélnék már.*) De hát hagyjátok abba már egyszer!

Tíz másodperc csend.

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ (*A KULCSOS EMBERHEZ, az öregre mutat*) Hát ezt hol szedted fel?

A KULCSOS EMBER Mireille hozta.

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Áh, szóval úgy! (AZ AKARAT NÉLKÜLI NŐHÖZ.) Mireille! Mireille! Ha máskor hazudni akarsz, akkor hallgass.

AZ AKARAT NÉLKÜLI NŐ Igen?

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Szerettelek, de most már nem érdekel.

AZ AKARAT NÉLKÜLI NŐ Leszarom, hogy nem hallom.

AZ AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓ (A KULCSOS EMBERHEZ) Hallottad? Tehát marad...

Az akaratnélküli szereplők újrakezdi a zenélést háttérzene-hangerővel.

A KULCSOS EMBER (ő is leül egy kartondobozra fáradtan.) Hiába kéred, hogy hagyják abba. Te csak mondd, hogy hagyják abba, de ők nem hagyják abba. Mi haszna, hogy kulcsom legyen? Senki sem hagyja abba, amikor kulcsod van.

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ (iszik, aztán az öreghez) És a másik?

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG A másik mi?

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ A másik. A másik szárnyadat ellopták?

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Nekem csak egy volt.

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Nesze, húzz egy kortyot! (A KULCSOS EMBERHEZ.) Hallod, mit mond? Ráadásul a bőrönd üres... (Magának.) Üres, üres... Pfff... (Az öreghez.) Hát aprópénzed van?

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Nincs...

A két akaratnélküli szereplő hirtelen abbahagyja a zenélést.

AZ AKARAT NÉLKÜLI NŐ (dühösen) Hagyj békén, hallod?

A KULCSOS EMBER (a nőhöz) Mireille, nálam vannak a kulcsok. Esküszöm. Nézd! (Odadob egy kulcsosomót.) Látod?

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ És ráadásul üres! Aprópénz nincs... Szárny, nincs... Nem mondhatni, hogy túl szerencsés vagy, hékam! Pfff... És ráadásul üres... Itt megfogtál... Nyisd csak ki... Ha hazudoztál, neked annyi! Kint alszol! Értetted? Itt én vagyok a főnök!

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG (kinyitja a bőröndöt) Nézd, üres...

A bőrönd tele van tollakkal, melyek szerteszét szállnak. Hóhullás tollakkal.

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Uff! Pfff... Itt a tél...

AZ AKARAT NÉLKÜLI NŐ (AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓHOZ) Ne járj a dolgaim között! Ne nyúlj hozzá.

A KULCSOS EMBER (szinte sírva) Mireille, megvannak a kulcsok...

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ (megpróbálja összeszedni a tollakat) Ez üres, ez üres... Nesze, Mireille, egy slukkot... De még milyen üres... na nézd csak... Pfff... (Átrendezi a kartondobozokat és két „ágyat” készít. Az öreghez.) Gyere, itt kinyújtóztathatod magadat. Szép álmokat...

A KULCSOS EMBER (magának) Nem akar válaszolni... Hiába van kulcsom...

AZ AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓ Ha azt mondta, hogy marad, akkor marad. Megmondtam.

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ (azzal van elfoglalva, hogy lefektesse az öreget) Az én nevem Mimile! Mindenki ismer errefelé... Tessék... Mint otthon ... Aztán nem bújsz át Carmen ágyába... (A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG elhelyezkedik az „ágyon”.) Jól vagy?

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Igen.

AZ AKARAT NÉLKÜLI NŐ (AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓHOZ) Ilyen, amikor csak egyetlen szárnyad van... Tessék, kérsz cigit?

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ (*ok nélkül dühös*) Nem! Nem kell! (A FÉLSZÁRNYÚ ÖREGHEZ.) Brávó! És holnap még hozol egy pár dobozt, ha melegben akarsz aludni, jó? Elmész a szupermarketbe és hozol dobozokat.

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Jó.

A KULCSOS EMBER (AZ AKARAT NÉLKÜLI NŐ után kiált, miközben az visszamegy AZ AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓHOZ) Mireille! Megígértem a kulcsokat... És nézd, elhoztam neked a kulcsokat...

AZ AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓ Azt mondta, nem. A nem, az nem. Nem megy sehova.

A két akaratnélküli szereplő újramegbeszéli a zenélést. Az ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ elővesz egy szájmuzeját és ő is beszél.

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ (A FÉLSZÁRNYÚ ÖREGHEZ) Senki nem ismeri el a tehetségünket. Mind egy szálíg disznók.

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Igen.

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Megőrjítesz ezzel az... igen, nem, igen, nem... Megbolondítasz bennünket. Csak ennyit tudsz mondani?

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Nem.

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Nesze, igyál egy slukkot. Felmelegedtél egy kicsit? Fáj a torkod? Haláldodon vagy? Hányasz? Görcsölsz? Mi bajod? Véged van?

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Nem.

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Akkor egészségedre! (Iszik és továbbadja az üveget A KULCSOS EMBERNEK.) Nesze. És hagyd a fenébe a kulcsokat. Honnan jön ez a tyúkólszag?

A KULCSOS EMBER Nem tudom.

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Hú, de büdös...

AZ AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓ (*lemaradva, de dühösen*) Azt csinállok, amit akarok! Kész! Megmondtam.

Belép A BEVÁSÁRLÓKOCSSIS NŐ.

A BEVÁSÁRLÓKOCSSIS NŐ Szia, Mimile! Szevasztok, fiúk. Hú a mindenit. Ki ez a sas? Már lehavazott?

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Fogalmam sincs. Hé, jóember, hogy hívnak?

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Tessék?

A BEVÁSÁRLÓKOCSSIS NŐ Van neved?

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Van... azaz... volt... vagy...

A CSAVARGÓ ITALOS ÜVEGGEL Nincs neki... Honnan legyen?

A BEVÁSÁRLÓKOCSSIS NŐ (*megöleli A KULCSOS EMBERT*) Ki küldte ide nekünk? Az Isten?

A KULCSOS EMBER Nem tudom. De szárnya van.

A BEVÁSÁRLÓKOCSSIS NŐ Tessék? (*megöleli AZ AKARAT NÉLKÜLI NŐT.*) Szia, Mireille! Hoztam krémet.

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Szeretve legyen! Merthogy csak egy van neki.

A BEVÁSÁRLÓKOCSSIS NŐ Egyetlen egy? (*megöleli AZ AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓT.*) Szia, Bobo. Hoztam mindent. Egyet mondtál?

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Egyet.

A NŐ BEVÁSÁRLÓKOCSSIVAL Na, nézz oda! Csak egy... Igaz ez, angyalom? Csak egy van neked? Egyet adott? Ennyit?

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Egyet, igen.

A BEVÁSÁRLÓKOCSSIS NŐ Mit szóljon az ember... Figyelj csak, keresnek téged... Van egy csupasz mellű nő, aki erre bolyong és téged keres... De hát mit törődöm én vele? Mintha számítana valamit... Hoztam nektek kaját, testvérek! (*Az akaratnélküli szereplőkhöz.*) Ha abbahagyjátok, kaptok kaját.

A két akaratnélküli szereplő azonnal abbahagyja a zenélést. A BEVÁSÁRLÓKOC SIS NŐ jobbnál jobb „finomságot” vesz elő a kocsiból. Mindenki körülállja.

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Carmen, Carmen, neked aranykezed van. Add ide az ujjacskáidat, hadd pusziljam meg. Szerettelek téged, de nem mondtam neked... Gyere, igyál egy kortyot. (A FÉLSZÁRNYÚ ÖREGHEZ.) Gyere, gyere, mert megengedem, hogy megcsókold az egyik ujját. De csak egyszer. Gyertek, mulassunk. (Játszik a szájmu z s i k á n .) Legyetek szeretve és legyen szárnyatok.

A BEVÁSÁRLÓKOC SIS NŐ (megtalálja a kulcsokat a földön) Á, itt voltak... (A KULCSOS EMBERHEZ.) Mégis megtaláltad. Tehát megvannak a kulcsok...

AZ AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓ Megvanni megvannak, de te nem mész sehova.

Mindenki eszik és iszik. A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG megpróbál felállni, de nem sikerül. A BEVÁSÁRLÓKOC SIS NŐ segít neki.

A BEVÁSÁRLÓKOC SIS NŐ Csak lassan, lassan... Anyám, de bűdös vagy... (Keresgél a kocsiban lévő számtalan tárgy között és kivesz egy dezodort és befújja az öreget.) Tessék... Most már tet szet ő s e b b v a g y . . . Gyere, baglyocskám, gyere, egyél... Micsoda szárnyad van... Jópofa... És a másik? Levágták? Kitépték?

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG (kinyújtja a bal karját és vizsgálgatja, mintha most látná először) Talán.

A BEVÁSÁRLÓKOC SIS NŐ Ellopták? Leesett?

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Nem tudom.

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Nem tudja.

A KULCSOS EMBER Soha nem tud semmit.

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Ej, bogaras ember... Kettő volt?

A KULCSOS EMBER Hallottad, hogy keresnek? Egy nő... Mindenfelé keres.

A BEVÁSÁRLÓKOC SIS NŐ Hány szárnyad volt?

AZ AKARAT NÉLKÜLI NŐ (tele szájjal) A fenébe, hagyjátok már békén.

AZ AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓ (lemaradva) Mireille, innen nem mész...

A BEVÁSÁRLÓKOC SIS NŐ (az öreghez) Gyere, egyél! Rágjál. Tudsz rágni? Hány volt, egy vagy kettő?

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Egy vagy kettő... Nem tudom.

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Egészséget és dögölj meg. „Igen, nem, igen, nem, nem tudom...” Ez minden, amit tud. Csak két szót tud kiejteni. Kár.

A BEVÁSÁRLÓKOC SIS NŐ Csúnya dolog! Nem kellett volna hagyd magad... Ki lopta el? Kicsoda? Ismered?

A KULCSOS EMBER A zsaruk. A zsaruk a maffiózókkal, csak ezek lopnak szárnyakat.

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Legyetek szeretve! (Odaadja az üveget az öregnek.) Igyál egy kortyot! Elcsórták az egyik szárnyadat, hogy úgy mondjam... Hát miért hagyod magad?

AZ AKARAT NÉLKÜLI NŐ (tele szájjal) Csúnya dolog! Nem szabad ilyet csinálni!

A KULCSOS EMBER (tele szájjal) Maffiózók, tolvajok és zsaruk... A többiekkel... mert ki vannak tanítva... Ahogy meglátnak egy szárnyat, hoci.

AZ AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓ (felrezen) És talán az örök nem?

AZ AKARAT NÉLKÜLI NŐ Hallgass, Bobo.

A BEVÁSÁRLÓKOC SIS NŐ Mondd ember, elcsaklították az egyik szárnyadat? Így volt? Mikor aludtál?

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Nem tudom.

A BEVÁSÁRLÓKOC SIS NŐ Gyere, faljál valamit. Hisz alig állsz a lábodon. Nem kellett volna aludni. Mikor szárnyad van, nem kell aludni.

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Nem tudja. Ráadásul a bőröndje is üres. *(Iszik.)* Gyertek, mulassunk egy nagyot! Ha belegondolsz, hogy nekünk egy se volt...

A KULCSOS EMBER *(a kocsiiban kotorász)* Mi van még itt? Nincs valami erősed?

A BEVÁSÁRLÓKOC SIS NŐ *(rácsap)* Nincs. Mert ki vagyok készülve. Nincs már erő bennem... Uff... *(Az öreghez.)* Szeretsz itt lenni? Jól érzed itt magad? *(A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG inti, hogy igen.)* Itt maradsz velünk?

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Nem tudom.

A BEVÁSÁRLÓKOC SIS NŐ Maradj itt, hátha kinő a másik...

AZ AKARAT NÉLKÜLI NŐ Csak ne hecceljétek... Kész.

A BEVÁSÁRLÓKOC SIS NŐ Ha itt maradsz, nem nyúlsz a kocsihoz. Megértetted? Ha hozzányúlsz a kocsihoz, akkor kint alszol. Megértetted? *(A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG inti, hogy igen.)* De ha fázol, akkor szólj. Ha fázol, akkor veled alszom. Fázol? *(Az öreg inti, hogy nem.)* Nem? Nem, persze, ha egyszer szárnyad van...

AZ AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓ Hát mi, meleget tart?

Belép A TÁVCSÖVES VAK FÉRFI.

A TÁVCSÖVES VAK FÉRFI Mimile, merre vagy? Itt vagy? Vagy, vagy nem vagy? Válaszolj.

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Nem vagyok! Nincs itt senki. Sőt még a bőrönd is üres.

A TÁVCSÖVES VAK FÉRFI Carmen, merre vagy? Itt vagy? Itt vagy, vagy nem vagy itt? Válaszolj.

A BEVÁSÁRLÓKOC SIS NŐ Mit akarsz? Mi az?

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Csapjunk egy murit. Egészségünkre! Carmen bevásárolt!

A TÁVCSÖVES VAK FÉRFI Büdös van, mint a fene, itt nálatok... *(Iszik, a botjával tapogatózik.)* Na, nézd csak. Egy patkány. Ki vagy, hé?

A BEVÁSÁRLÓKOC SIS NŐ Hagyd békén. Elcsórták az egyik szárnyát.

A TÁVCSÖVES VAK FÉRFI Szia, Bobo! *(A BEVÁSÁRLÓKOC SIS NŐHÖZ.)* Tényleg? Kicsoda?

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Nem tudom.

A TÁVCSÖVES VAK FÉRFI Hol? Mikor? Régen?

A BEVÁSÁRLÓKOC SIS NŐ Nem tudom.

AZ AKARAT NÉLKÜLI NŐ Hagyd békén. Elege van már.

A TÁVCSÖVES VAK FÉRFI Szia, Miréille. *(Az öreghez.)* Ellopták vagy elveszítetted valahol?

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Nem tudom.

A TÁVCSÖVES VAK FÉRFI Hülyeség. Tolvajt kellett volna kiabálj.

A BEVÁSÁRLÓKOC SIS NŐ Kiabált, de nem fogták meg. Kérsz enni? Éhes vagy?

A TÁVCSÖVES VAK FÉRFI Nem. Megyek a Cocóba. *(A KULCSOS EMBERHEZ.)* Szia, Marcel. *(A BEVÁSÁRLÓKOC SIS NŐHÖZ.)* Ma éjszaka telihold lesz. Teljes telihold.

A BEVÁSÁRLÓKOC SIS NŐ Akkor viszontlátásra. Jó szórakozást. Menj, ne is lássalak.

A TÁVCSÖVES VAK FÉRFI Gyere velem a Cocóba. Megmutatom a teliholdat távcsővel.

A BEVÁSÁRLÓKOC SIS NŐ Elment az eszed. Hagyj békén.

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Gyerünk, tűnés innen a teleszkóppal együtt. Majd holnap megint jössz!

A TÁVCSÖVES VAK FÉRFI Ki jön velem a Cocóba? *(Odamegy A KULCSOS EMBERHEZ.)* Megtaláltad a kulcsokat? *(Anélkül, hogy választ várna, az öreghez.)* Jössz velem a Cocóba? Megmutatom a teliholdat. *(Megérinti a szárnyát. Diszkrétén.)* Psszt... keres téged egy nő, egy bolond nő... Vigyázz magadra... Ez minden holmid, ami megmaradt?

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Igen.

AZ AKARAT NÉLKÜLI NŐ Kész, elég legyen, ne piszkáld már.

AZ AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓ Azt csinálók, amit akarok, meg vagyok értve?

AZ AKARAT NÉLKÜLI NŐ Hallgass, Bobo.

A TÁVCSÖVES VAK FÉRFI (az öreghez) És a másik?

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Már nem tudom.

A TÁVCSÖVES VAK FÉRFI De megvolt valaha egyáltalán?

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Már nem tudja.

A TÁVCSÖVES VAK FÉRFI Te hallgass. Nem veled beszélek.

A KULCSOS EMBER Milyen kár, hogy semmit sem értünk.

A TÁVCSÖVES VAK FÉRFI (az öreghez) Hé, hozzád beszélek. Hallasz?

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Igen.

A TÁVCSÖVES VAK FÉRFI Megvolt neked, vagy nem volt meg a másik?

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Nem tudom.

A KULCSOS EMBER Hát akárhogy is, már túl késő. Akkor is, ha érted, már túl késő... Mindig így történik... Amikor megvannak a kulcsok, már túl késő...

A BEVÁSÁRLÓKOC SIS NŐ (az öreghez) Legalább tudod, hogy honnan jössz? Honnan pottyantál ide?

A TÁVCSÖVES VAK FÉRFI Isten küldött? Ő küldött? Mihozzánk küldött? Hé, válaszolj.

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Nem tudom.

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Soha nem tud semmit. (Az öreghez.) Benyaltál egy fél üveggel az italomból, mégsem tudsz semmit. Mondd, ember, ki küldött, Isten vagy az ördög?

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Mondom, de nem tudom... tényleg... honnan tudjam? Már régóta nem tudok semmit.

A TÁVCSÖVES VAK FÉRFI De legalább tudtál valaha?

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Nem.

A TÁVCSÖVES VAK FÉRFI De gondolkozz egy kicsit, mi a fene... Ő mondta, hogy mondj nekünk valamit? Kellett volna mondj nekünk valamit?

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG (kicsit kizökkenve a letargiából) Igen... Biztos... Egészen bizonyosan...

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Nézz oda! Tehát kellett volna mondjál nekünk valamit... Na, nézd csak... (Istik.) Egészségedre!

A BEVÁSÁRLÓKOC SIS NŐ Kellett volna mondjál nekünk valamit? Igen?

A TÁVCSÖVES VAK FÉRFI Gyerünk, beszélj! Azt mondták, hogy mondjál nekünk mit?

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Elfelejtettem. Mindent elfelejtettem...

A TÁVCSÖVES VAK FÉRFI Ez a pasas hihetetlen. Hihetetlen! Hogy felejtse el? Buta vagy? Azt mondták, hogy adj át nekünk valamit és te elfelejtetted? Milyen jupon felejtetted el?

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Nem tudom, hogy elfelejtetem-e...

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Nem tudja... De hát az Isten szerelmére, próbálg meg visszaemlékezni.

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Nem tudok.

A BEVÁSÁRLÓKOC SIS NŐ Na, ezúttal egy kicsit átvertél bennünket!

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG (csuklik, majdnem sír) Nem tudom... tényleg nem tudom... túl sokat ettem... hányingerem van...

A BEVÁSÁRLÓKOC SIS NŐ Gyere csak, gyere csak ide... (Segít, hogy a sínek közé hányjon.) Gyerünk, hányd ki... Dobjál ki mindent... Túl sokat ittál... Hányosz vagy nem hányosz?

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Hányok de... nem tudok... nem nagyon tudok...

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Ez mindennek a teteje! Hogy mindent elfelejtessen... Hát akkor nekünk lőttek... Hát ha ez így van... erre tényleg inni kell!

A CSAVARGÓ a harmonikán játszik. A TÁVCSÖVES VAK FÉRFI felszereli a távcsövet egy háromlábú állványra.

A BEVÁSÁRLÓKOC SIS NŐ (*karjaiba veszi az öreget*) Ölelj át... vártalak... vártalak... (*Ráveszi, hogy néhány tánc lépést tegyen.*) La, la, la... Gyere, gyere, jól van... jól van így... jól van...

A TÁVCSÖVES VAK FÉRFI Mennyire elegendem van már mindenből... Hogy legyen valami mondanivalód és ne tudd, hogy van-e valami mondanivalód... Mimile, az idegemre mész!

AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓ Na, vajon miért? Mert telihold van.

A TÁVCSÖVES VAK FÉRFI (*megragadja A FÉLSZÁRNYÚ ÖREGET és kényszeríti, hogy belenézzen a távcsőbe*) Nézz bele! Nézz oda fel!... Nézz rá, mert ha te látod, akkor ő is látni fog ... és elmondja, mit kellett volna mondjal nekünk...

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Igen...

A TÁVCSÖVES VAK FÉRFI Látsz valamit? Mondd, látsz valamit?

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Igen, látok...

A TÁVCSÖVES VAK FÉRFI Mit látsz?

AZ AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓ Mondjad, testvér, ne hagyj cserben.

A BEVÁSÁRLÓKOC SIS NŐ Gyerünk, erőlted meg magad.

A KULCSOS EMBER Látod, hogy sötét van?

AZ AKARAT NÉLKÜLI NŐ Látod a kulcsot?

A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG Nem tudom... Látok valamit, de nem tudom, mit látok... Nem tudom...

AZ AKARAT NÉLKÜLI NŐ és AZ AKARATNÉLKÜLI CSAVARGÓ ismét játszik. AZ ITALOS ÜVEGES CSAVARGÓHOZ kíséri őket. A bőrönd belsejéből zaj hallatszik, mintha egy bezárt madár verdesne benne. A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG megfogja a bőröndjét és a kijárat felé indul. Ekkor belép A FIATAL NŐ. A két ember útja kereszteződik anélkül, hogy meglátnák egymást. De mielőtt kimenne, A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG A FIATAL NŐ felé néz. Ez utóbbi A FÉLSZÁRNYÚ ÖREG után fordítja fejét. De vajon látják-e egymást?

Vége